

BOZKURT

Yüzde Yüz Türk Oldugun Gün Cihan Senindir !

Türkçü Gençlik Dergisi
Nisan 2004
Sayı 4

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi

Nisan 2004

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU

ozan@turanc.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAAN

oguz@turanc.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ

İlhan KURTKAN

Ahmet H. HACOĞLU

Adil ERYILMAZ

MURAT TÜRKMENATA

Tanıtım Sorumlusu

Adil ERYILMAZ

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turanc.tc

turan@turanc.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır.

Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: Kıbrıs Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı anıtı

3 TÜRK VE RUM

H.Nihal ATSIZ

5 BOZKURT'TAN SOLUCANLARI TEL'İN, YOLDAŞLARA ÇAĞRI

İsa Akif YÜMNÜ

8 KÖKTEN AMERİKANCI SAHTE MÜSLÜMANLAR

Ozan RUHSATİOĞLU

10 BÜYÜK ORTADOĞU SENARYOSU

Oğuz KARAHAAN

12 PARALEL TARİH-VAHİM BİR BENZERLİK

Hüseyin MÜMTAZ

19 KIBRIS'IN MEŞHURLARI

Ahmet H. HACOĞLU

20 GEÇİCİ ANAYASA VE TÜRKMENLER

Murat TÜRKMENATA

22 SAKLANAN GERÇEKLER VE CENAZEYİ KALDIRACAK İMAM

Yakan CUMALIOĞLU

26 FİKİR VE VİCDAN HÜRRİYETİ KARŞISINDA MASONLUK

Nejdet SANÇAR

31 QARABAG YARASI

Sevinç MAMMADOVA

33 GÖÇ DESTANI

Adil ERYILMAZ

35 KİTAP TANITIMI

36 SEÇİM DEĞERLENDİRMESİ

TÜRKMENATA – KARAHAAN

38 BİLGİSAYAR DÜNYASI

Gürhan ÖZEN

39 TÜRK YİĞİTLERİ

www.turkyigitleri.com

TÜRK VE RUM

■ H.NİHAL ATSIZ

Türkiye, 1040'ta Dandanakan Savaşından sonra Horasan'da kurulmuş; İran, Irak, Azerbaycan ve Anadolu'yu daha sonra ele geçirmiştir.

Türkiye tarihinin 15. yüzyıl sonlarına kadar olan bölümü "Türk-Rum Savaşı" olarak özetlenebilir. Çünkü, daha devlet kurulmadan, Çağrı Bey'in bir kaç bin atlı ile, aradaki Gazneliler İmparatorluğu topraklarından geçerek Bizans'a yaptığı akınla başlayan savaşlarda karşımızdaki düşman hemen hep Bizans veya ona bağlı Ermeni, Gürcü Beylikleri olmuş, Bizans toprakları adım adım fetih olunarak imparatorlukları ortadan kaldırmıştır.

Bizans, aslında Doğu Roma İmparatorluğu idi. Eski Yunan dil ve kültürünün ehemmiyeti, imparatorlukta yaşayan Rum nüfusun çokluğu dolayısıyla devlete Latinlikten çıkıp Grekleşti ve Ortodoksluğun da milli din haline gelmesiyle ayrı bir millet doğdu.

Türkler tarafından yok edilen Rumluğun yeniden dirilmesi 19. yüzyıl ortalarına doğru, Türklüğün en güçsüz zamanında İngiltere, Fransa ve Rusya'nın yardımıyla olmuştur. Hristiyanlık taassubu, Türk düşmanlığı ve eski Yunan hayranlığı dolayısıyla Yunan'ı dirilteler, onun eski Yunanla hiçbir ilgisi kalmadığını düşünmemişlerdir.

Türkiye Türkleri daha Avrupa'ya geçmeden kuzeyden gelen Slav ve Arnavut yığınları Mora'ya doğru göçüp yerleşiyor, kötü idare ve sefalet yüzünden yok olan Greklerin yerinin dolduruyordu. Hatta Yunan bağımsızlığı sırasında, Atina çevresindeki birçok köylerde Arnavutça konuşuluyordu.

Yunanlılar, bu Hristiyan Arnavutları metotlu bir çalışmayla Rumlaştırdılar ve eski Bizans imparatorluğunu diriltmek ülküsüyle daima Türklük aleyhine bir siyaset güderek günümüze kadar geldiler.

20 Temmuz 1974 Cumartesi günü başlayan Kıbrıs Askeri Harekatinin asıl sebebi yine aynı Megalo İdea, aynı Bizans hülyasıdır.

Dünya gazeteleri bu savaşın sebebi olarak Yunanistan'daki cuntanın maceracılığını ileri sürüyorlar. Biz aynı fikirde değiliz. Yunanistan'da hangi rejim hakim olursa olsun, Yunanistan Türkiye ile istediği kadar dost ve müttefik bulunsun, büyük devletler onlara ne kadar kaşlarını çatarsa çatсын onların sabit fikirleri Megalo İdea'dır.

Batının şımarık ve ahlaksız çocuğu olan Yunanistan kolay başarılarla alışmıştır. 1897 ve 1919-1922'de Türkiye ile, 1940'da Almanya ile yaptığı savaşları kaybettiği, yalnız 1912-1913 Balkan Savaşını kazandığı halde durmaksızın büyümüş, büyüdüğü iştahı artmıştır. Hayvan türleri arasında bir kör sıçan vardır ki günde kendi ağırlığının iki-üç misli yemek yemezse ölür. Yunanistan, galiba o kör sıçanın neslinden gelmektedir.

Türk ordusu, kara, deniz ve hava kuvvetlerinin örnek işbirliği ile Adaya çıkarken maç şartlarına kesinlikle riayet ettiği halde, Yunanlılar yine faul üstüne faul yapmışlar, Londra anlaşmasıyla adada bulunan 950 kişilik alaylarını yerli Rumlarla berkiterek, aynı anlaşmayla Ada'da olan 650 kişilik Türk alayına saldırmışlar, Ada'nın batı bölümlerinde dağınık ve himayesiz olan Türk köylerine saldırarak kadın, çocuk demeden öldürmüşlerdir.

Buna karşılık Türkiye, Adaya sevk edeceği yiyecek maddelerini Türk, Rum ayrımı yapmadan dağıtacağını ilan etmiştir.

İşte, iki millet arasındaki karakter farkı... İşte, Batının hayran olduğu şanlı Helenlerin bu günkü şüpheli torunlarının ahlakı...

Rumlar birkaç yıl önce de, katil papaz Makarios zamanında, Ada'da bir Türk kırımını yapmışlardı. Hele, Türk doktorunun bir banyo içinde öldürülen üç masum ve güzel yavrusunun resimleri görenleri ağlatmıştı. Bunu yapan millete acınır mı? Rumlara insan gözüyle bakılabilir mi?

Onlar, Londra’da Başbakan Ecevit’i kucaklayarak “bizi kurtarın” diye gösteriş yapar ama eline fırsat geçiren Rum’un yapacağı şey Türk’ü arkadan vurmak, kadın, çocuk öldürmektir. Rum demek akrep demektir.

Akrep nasıl, kendisine iyilik olsun diye derenin karşı kıyısına geçiren kaplumbağayı sokmuş ve “ne yapayım, huyum böyle” demişse, Rum da aynı şekilde Türk düşmanlığı huyu ile yoğrulmuştur.

Kıbrıs davası er-geç bir çözüm yoluna girecektir. Nasıl gireceğini bilemiyoruz. Çünkü bizim için Kıbrıs davasının çözümü, ancak Kıbrıs’ın Türkiye’ye katılmasıyla mümkündür. Bugün bu kadarı olamayacaktır ama, Türkçülük ülküsüyle yetişen bir gençlik var ki, onlar yarın bu ülküyü gerçekleştirirler.

Yazıyı bitirirken, Girne’ye yapılan saldırıda alayının başında şehit olan Albay Karaoğlu İbrahim Bey’in şahsında bugünkü şehitlerimizi saygıyla anar, elli milyon şehidin yanına giden yiğit askerlerimize Tanrının esirgenliğini, gazilerimize güç vermesini dileriz.

Şehit albayın oğlu Teğmen Kürşat’ı da teğmenlik rütbesinden sonra “şehit oğlu” rütbesini kazandığı için kutlar, babasının ve taşıdığı ulu adın izinde gitmesini bekleriz.

Tanrı Türk’ü Korusun!

(ÖTÜKEN SAYI:8 ; 22 TEMMUZ 1974)

KAHRAMANLIK

**Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir,
Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir.
Ölmezliği düşünmek boşuna bir emektir;
Kahramanlık: Saldırıp bir daha dönmemektir.**

**Sızlasa da gönüller düşenlerin yasından
Koşar adım gitmeli onların arkasından.
Kahramanlık: İçerek acı ölüm tasından
İleriye atılmak ve sonra dönmemektir.**

**Yırtıcılar az yaşar... Uzun sürmek doğanlık...
Her ışığın ardında gizlidir bir karanlık;
Adsız sansız olsa da, en büyük kahramanlık;
Göz kırpmadan saldırıp bir daha
dönmemektir.**

**Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir,
Ne de güneşler gibi parlayıp sönmemektir.
Bunun için ölüme bir atılış gerekir.
Atıldıktan sonra da bir daha dönmemektir...**

BAHTİYARLIK

**Bahtiyarlık ne zafer kırsığına binmektir;
Ne yaşarken dünya uçmağına inmektir.
Şekli olmaz, rengi yok, belirsizdir ve tektir.
Bahtiyarlık: Ömründe bir kere sevinmektir.**

**Bir karanlık geceye akıyorken bu varlık
Bulunur mu dünyada ebedi bahtiyarlık?
Mükafatın, yapsan da en büyük bir yararlık
Nihayet zafer adlı bir kırsığa binmektir.**

**Dört hecelik söz olan “bahtiyarlık”... O bir sır...
Bilmeyecek insanlık bunu daha bin asır.
Bilgi, bolluk, din, para... Hepsi boş, hepsi
kısır...
En fazlası bir dünya uçmağına inmektir.**

**Her şeyin bir şekli var, her derdin bir ilacı...
Türlü türlü yemişler verir dünya ağacı.
Zafer çetin, ilim güç, bozgun kötü, aşk acı.
Halbuki bahtiyarlık: Belirsizdir ve tektir.**

**Bahtiyarlık: Boraca yüce dağları aşmak
Varılmadan ölünen uzak yerlere koşmak,
Tanrı’nın sofrasında mest olarak konuşmak
Ve ömründe bir kere, bir kere sevinmektir.**

H. NİHAL ATSIZ

BOZKURT'TAN SOLUCANLARA TEL'İN, YOLDAŞLARA ÇAĞRI

Tarifiyarımızın aydınlık bir gelecek olmasının yolu, karanlığı unutmaktan değil, karanlığa hazır olmak ve gerekirse aşılmaktan geçiyorsa buyursun geçsin. Biz her an gerekirse zafere gerekirse ölüme amade, göğsümüzde insan türünün en parlıtlı yüzlerini dünyaya armağan eden ordu milletinin şeref nişanları ve içimizde ellerimizin biri birine hiç ayrılmamacasına sıkı sıkıya kenetlenmiş günlerin umudu ile, eğilme-miş başımız dumanlansa, ileriye bakan gözlerimiz puslansa bile yüce dileğe doğru yürüyor oluruz. Kararlılığımız zorunluluktan ya da zorlamalardan değil yaradılıştandır.

Şimdiye dek Kıbrıs konusunun siyasi, içtimai, ticari ve iktisadi hesaplarını yazılarımızda defalarca işledik durduk. Anlı şanlı haber yapımcıları, stratejistler, orta doğu uzmanları, eski büyük elçiler Loizidou davasını hararetle tartışırken, Petrol tröstlerinin Akdeniz petrolle-rine olan ilgisi, Amerika'nın Ortadoğu'da İsrail devletini rahatsız ya da doğrudan-dolaylı tehdit edebilecek başıbozuk devletleri kontrol etme isteği, Kıbrıslı sivil toplum örgütlerinin yaptık-ları gösterileri ve bunların gerisinde saklanan kirli ve gizli eli, Güzelyurt'un statüsünü, içilir su kaynaklarının ne olacağı konularının hepsini örütbağ alanımızda, unsuru olduğumuz ya da *göbek değil*, incinebilme, kırılabilme özelliği olan "gönül" bağı ile bağlı bulunduğumuz dergilerde, bizler tartışıyorduk. Her zamanki gibi buzağı öküzün altında çıkıyordu. Bu yazımda Kıbrıs'ın şu anki konumu üzerine stratejik ya da siyasi yorumlar yapmak, ya da dünyanın en pahalı tatil beldesi olan Bürgenstock'ta kapalı kapıların ardında dönenler üzerine fikir yürütmesinde bulunmak yerine, olması gerekeni yapıp hamasi vurgularda bulunacağım. Eksik Bırakılmış Sosyal Cumhuriyet Dönüşümü isimli makalemdede de üzerinde durduğum gibi, toplumların ileriye dönük dönüşüm sürecindeki başat unsur yola hamaset noktasından çıkmaktır. Sosyolojik evrilmelerin başlangıcı duygusalılık, bitişi ise bilimsellikler.

Teslim edilmelidir ki 1960'ların başından itibaren adada yaşanmaya başlayan terör Türk menşeli bir terör değildi.

Bizden kalmakla kalmayan satılmalardan dolayı Akdeniz kanının kaynaklandığı damar ise öz damarlarımızdı. Geline dolaylı Enosis noktasında Türkiye hükümetinin Rum tarafı açısından sağladığı başarıyı sanırım ne Ortodoks vampir Makarios, ne de albaylar cuntasının tedavülü Sampson sağlayabilirdi. Dar kafalı insanlar haris elleriyle define aramak için toprağı kazmaya koyuldukların-da buldukları ilk solucanda umutlanmaya başlarlar diyor Goethe'nin Faust'u. Tamamen tek taraflı bir dayatma süreci olan AB uyum yasaları çerçevesin-de Türkiye'nin harici siyasetinin düştüğü noktayı fikrimce bu kadar doğru yansıtabilecek bir söylem bulmak oldukça güç...Edebi anlamda ruhu şeytana sattırarak ediplerimiz çıkmasa da, işin siyaset tarafında hükümet ettiği milletin kaderini, yani geçmişimizin ve geleceğimizin şerefli ruhunu şeytana satmaya amade çok yüzlü politikacılarımız ve de bu politik çizgiye sadece gaflet yüzünden neredeyse yarı yarıya itibar eden kendini bilmez bir toplumumuz var. Bu şartlar altında gelişen olaylar karşısında ulusal bir tavır sergilemek, değerlendirmeyi ve bütünlüklü tahliller yapabilmeyi politikacılara havale etmiş Türk toplumu düşünüldüğünde ne acı ki havanda su dövmek gibi kalıyor. Ancak Kıbrıs gibi Türk kimliğinin onur meselesi olmuş bir konuda ses tellerimiz yırtılınca ya kadar sesimizi yükseltmeye devam edeceğiz.

Satılma sürecinde mütareke günlerinin mandacı fikirlerini, daha eskiye gidersek Tanzimat yanlısı monşerlerin Fransız usulü suratlarını, gazete köşelerinde ve ekranlarımızda sık-sık okuduk, gördük. Türkiye'nin Türkler'e bırakılmayacak kadar değerli olduğunu söyleyenlerden tutun da, Rauf Denktaş'a soğuk savaş döneminden kalma son diktatör yakıştırmasını yapan densizlere kadar tanık olduk çatal dillilerin herzelerine... Tanık olduk derken, kastımın genel anlamda Türk toplumu olduğu anlaşılmasın. Ancak tanımlaya-bilenler bir şeye tanık olabilirler. Ayırtım gücü olmayanlar yüksek yoğunluklu psikolojik savaşın kalemlerinden zehir akan gladyatörlerini tanıya-mazlar.

En iyi ihtimalle okurlar ve okuduklarına kadim bir kutsal metin okuyormuş gibi iman ederler.

Okuyan kısım ayırtım gücüne sahip olmayan kesim içinde bir azınlıktır kalan çoğunluk bir magazin bombardımanı altında zihinsel bir yaşam mücadelesi vermekte. 1970'lerin başlarında Kıbrıs'ta Taksim diye meydanları dolduran on binlerce kişinin sahip olduğu bilincin on binde biri halkımızda var olsa idi eminim ki hükümet eden toplama kadro bu kadar başına buyruk davranamayacaktı. Kıbrıs namusumuzdur ve bu işin gerçeğidir, bir şehidin kanının döküldüğü her toprak parçası namustur ve bu işin gerçeğidir.

Sağcı, solcu, ülkücü, devrimci ya da her neci olunursa olunsun her şeyden önce gerçekçi olmanın elzem olduğu bir zeminde ayağımızı yere sağlam basmalıyız. Gerçekçi olmaktan bahsetmişken gerçeklerin hakkını verelim. Gerçek şu ki birkaç gün önceki belediye seçimlerinde 3 milyon üzeri oy almış milliyetçi söylemi olan parti Kıbrıs konusunda geniş ölçekli bir tepki hareketi başlatamamış sadece bağı bulunan sivil toplum kuruluşları bazında küçük çaplı çok sayıda bölgesel hareket söz konusu olmuştur.

Zamanında terörist başına “gelin ve kendinizi bizim siyasi çizgimizde ifade edin” şeklinde telkinde bulunan bir kişinin genel başkanlığını yaptığı, haliyle saza sol telden vuran yeni nesil ulusal maoistlerin partisi ise çapları ile mukayese edildiğinde ne gariptir ki bu konuda daha özverili davranmıştır. Bu ülkede siyasi dengelerin ideolojilere ya da reel politik dedikleri şeye göre mi yoksa derin devletin en derinlerinde takılan yuvarlak masa şövalyelerinin bağlı oldukları etki odaklarının çıkarlarına göre mi belirlendiği konusunda ciddi şüphelerim var. Siyasi hassasiyet diye bir önceliğin olmadığı bu ortamda siyaset yapanlara, hassasiyetin ve önceliğin ne anlama geldiğini hatırlatması gereken halkın ta kendisidir. Türk halkından şu aşamada milli siyasetin önceliklerine müdrik olarak toplu bir sağduyu hareketi beklemenin hayalcilik olduğunu biliyorum. Ancak buna yakın bir hareketi yapabilme iç gücüne sahip siyasi parti ya da partilerin Kıbrıs konusunu neden halka açık bir şekilde anlatmadığını ya da parti tabanlarını bazı teşkilatları örgütleyerek neden meydanlara yığmadığını anlamak da oldukça güç.

Sorumluluk yine bizlerin yani kanca ve fikirce Türk haliyle Türkçü olanlarındır. Biliyorum ki bu dergi üniversitelerin yerleşke alanlarında elden ele dolaşacak. İnaniyorum ve seziyorum ki bu dergiyi çok sayıda üniversiteli genç arkadaşım “İşte benim fikir ufkumun yazıları bunlar, işte olması gereken milli söylemler bunlar” diyerek karşılayacaklar. Genç arkadaşım, milli bağımsızlığın tam anlamı ile tesis edilmesinin yolu Kıbrıs'tan geçiyor. Bürgenstock'ta son sürümü piyasaya çıkan Annan hezeyanına göre kademeli olarak 65 köyün 2,5 sene içerisinde boşaltılması öngörülüyor. Yaklaşık 50 bin Türk'ün yer değiştireceği bir tür çağdaşlık yolu tehciri yaşanacak Mehmetçik'in kendi öz kanını döktüğü Türk topraklarında...Az önce Annan'ın ağzından çıkan cümleleri ve yüzü solgun ve bir hayli bitkin görünen Denктаş'ı değerlendirmeye çok da gerek yok aslında... Bir ay içinde referanduma gidilecek diyor kalbinin karası yüzüne vurmuş elit tetikçisi... Ya Kıbrıs birleşir ve tek devlet olarak AB'ne girer ya da diğer seçenek üzerine aşama kaydedilir. Her ne pahasına olursa olsun ki Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin uluslara arası statüsünün lağvedilmesi sandıkları kadar kolay olmayacak. Bunu hükümet de istese, sivil toplum örgütleri de istese, muhalefette istese, halk ve hatta ordu da istese gök girsin kızıl çıksın ki bu, düşündükleri kadar kolay olmayacak.

Genç yoldaşım, bu yolun fırkalar ya da kurumlar üstü olduğunu anlayabiliyorsan ve yolbaşçımız koca Atsız'ın söylediği gibi siyasi ve içtimai mezhebin Türkçülük ise bize elini kenetle. Gücümüze güç ver.

Genç hakikat yolcusu. Yollarını bizimle kesiştir ki yedi düvel bilsin bu ülkede halâ Kuvvacıların var olduğunu. Silahları gömdüğümüz yerden çıkarmak an meselesidir. Bizim hakikat yolumuz, hakikatın ne anlama geldiğini tam anlamı ile özümsemek ile başlar.

Bizler hakikatliyiz, çünkü ebed-müddet Türk devletini inşa eden büyük kurucunun fikirlerine her zaman sadıgız ve ilelebet de sadık kalacağız. Halide Edipler, Yalmanlar, Ali Kemaller, Ali Şükrüler her zaman olacaklar ancak onların karşısında yıldırımdan, tipiden, kasırgadan yılmayan ölümlerle eğlenen tunç yürekli Türkler de olacak.

Geleceğini ve bağımsızlığını Stockholm'e, Zurich'e, Helsinki'ye satanların ve sonrasında hiç de utanmadan kan kusasıca ağızları ile Atatürk'ten dem vuranların yerin dibine girmesi için, yazımda Atatürk'ün eşsiz söylevlerinden bir tanesine yer veriyorum.

Esas, Türk milletinin haysiyetli ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu esas ancak istiklali tamme malikiyetle temin olunabilir. Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun istiklalden mahrum bir millet, beşeriyet-i mütemeddine muvacehesinde uşak olmak mevkiünden yüksek bir muameleye kesb-i liyakat edemez.

Ecnebi bir devletin himaye ve sahabetini kabul etmek insanlık evsafından mahrumiyeti, acz-ü meskeneti itiraftan başka bir şey değildir. Filhakika bu derekeye düşmemiş olanların isteyerek başlarına bir ecnebi efendi getirmelerine asla ihtimal verilemez.

Halbuki Türkün haysiyeti ve izzet-i nefis ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir millet esir yaşamaktansa mahvolsun evladır!

Binaenaleyh, ya istiklal ya ölüm!

İşte halas-ı hakiki isteyenlerin parolası bu olacaktı.

Hakikat iki devletli ve iki milletli bir adadır. Hakikat bu adada 1571 yılından beri Türklüğün varlığıdır. Hakikat Kıbrıs'ta ecdadın yaptığı her ne varsa yıkılacağıdır. Hakikat şehitlerimizin bir hiç uğruna candan geçmiş olamayacaklarıdır. Ey Tanrı'nın Türkleri, efendi ya da uşak olmayın, Türk olun yeter!

1945 yılında 2. Dünya Savaşı'nın bitimiyle başını Sovyetler Birliği'nin ve ABD'nin çektiği iki kutuplu bir dünya oluşmuştu. Bu dönem dünya tarihinde Apokaliptik Savaşlar olarak geçmiştir.

■ ÖZAN RUHSATIĞIOĞLU
ozan@turan.tc
 Vahşi Kapitalizmin temsilcisi Amerika yayılmacı Rusya'nın doğal olarak Akdeniz'e inmesini istemiyor ve o dönem ABD ile çıkarlarımız belli bir noktada çakışıyordu.

Avrupa'da Fransa, Almanya, İtalya, Finlandiya ve Danimarka gibi ekonomik bakımdan kalkınmış ülkeler ile **doğal** bir zincir oluşturan Amerika doğuda ise Türkiye, İran, Afganistan ve Pakistan'dan oluşan bir **yapay** zincir oluşturmak çabasında idi.

Bu zincir yapay ve kuvvetsizdi çünkü bu ülkelerin tamamı ekonomik zorluklar içinde idi ve sınıflar arası büyük uçurumlar vardı. Komünizm adlı dünyanın en büyük yalanına bu ulusların kanması ve bir iç savaş sonrası Rus yayılmacığının bu bölgelere sirayet etmesi olası idi. Bu da Amerika'nın çıkarlarına ters bir durum idi.

Bu konu üzerinde etütlerini tamamlayan sosyal mühendisler bugün Amerika'nın stratejik ortağı, dostu konumunda gördüğümüz özde her biri birer sadık Amerikancı yerli işbirlikçiler olan sözde dindar kişilerin başını çektiği gayri milli oluşumlar ile sosyalist tehlikeye bir set çekmeyi düşünmüştü ve bu strateji dünya literatürüne **Yeşil Kuşak** olarak geçmiştir.

Kapitalizmin en az Komünizm kadar Türklüğün aleyhinde bir ideologya olduğunu fark edemeyen bizler belki bugün Komünizm tehlikesinden uzaktayız ancak soğuk savaş döneminin bitmesiyle takkesi düşüp keli görünenler bugün BOP (büyük Ortadoğu projesi) gibi Amerikan tezleri ile karşımıza çıkarak devletimizin bölünmez bütünlüğünü tehdit etmektedir. Örnekleyelim de sözümüz havada kalsın.

Bu gibi ucu dışarıda oluşumlar su gibi bir kaptan diğerine dökülür ve girdikleri her

Aşağıdaki dizelerin yazarı **Necip Fazıl** Amerika'nın dağıttığı pastadan payını alabilmek için Atatürk düşmanı ve şeriatçı Büyük Doğu dergisini çıkarıyordu.

KÖKTEN AMERİKANCILIK SAHTE MÜSLÜMANLAR

KADIN BACAKLARI

Her kadının bastığı yerde sanki kalbim var
 Kalbim ki vahşi bir zevk alır ezilişinden
 Bir kadının içinden ağlayışı, gülüşü,
 Gözlerinden ziyade bacaklarına yakın.
 Bir lisandır onların duruşu, bükülüğü
 Kadınlar! Onlar varken konuşmayınız sakın.
 İnce sütunlardaki ilahi güzelliğe
 Bacakların ruhudur şekil veren diyorum
 Bacakları bir kalın örtüde saklı diye
 Mermerde kalbi çarpan Venüs'ü sevmiyorum
 Ömrümüzün geçtiği yolda, bana sorsalar
 Gidiyorum bir kadın bacağına peşinden.
 Boynuma doladığım güzel putu görseler.
 İnsanlar öğrenirdi neye tapacağını
 Kör olsam da açılır gözüm, ona sürseler
 İsa'nın eli diye bir kadın bacağına

Bir dönem laiklik adı altında adeta milletin değerlerine küfretmekten çekinmeyen halktan uzak halka itici gelecek bir söylem ile etki tepki mekanizmasını harekete geçiren iş birlikçi basın tarafından pompalanan **Cemal Kutay** bakınız 1940'lı yıllarda yazdığı yazılarda Kürd Said'i nasıl yüceltiyordu ;

“Gam çekmeyin: Çağımız Bediüz Zaman (Said Nursi) çağıdır. Yirminci yüzyılda Türkiye'mizde bu muhteşem gerçeğin mümessili Bediüz Zaman Saidi Nursi'dir”

“Bediüz Zaman Said Nursi'nin davası sadece vatanımız için değil , İslam alemi hatta bütün insanlık içindir”

1952 yılında çıkarttığı ve kapağında **“Asr-ı saadet Müslümanlığının ihyasına çalışan onbeş günlük Allah, din ve ahlak bilgileri Dergisi”** yazan **“Allah Yolu”** dergisi 1980'li yıllarda **Yeni Asya** yayınlarında çıkan Kürd Said'i öve öve bitiremediği yazılarına burada uzun uzun yer veremeyeceğiz. Muhteremin bu türden herzeleri o kadar çok ki herhalde hepsini yazmaya kalksak Bozkurt dergisini Cemal Kutay özel sayısı yapmak zorunda kalacaktık o yüzden bu kadar ile bırakıyorum.

Kendisi de Kürd Bedirhan ailesinden olan Cemal Kutay , bu görüşlerinden en az 40 sene taviz vermemiştir yani onun bu davranışı toyluk ile ifade edilemez, öyle değil mi?

Alın size iki adet kökten Amerikancı örneği. Kime hizmet ettiler ? Düşünün bakalım Cemal Kutay katalizörü ile harekete geçirilen **etki tepki** reaksiyonu başımıza kimleri getirdi ?

Ne kadar garip bir döngü değil mi ?

AKP'nin lakayt bakanı Unakıtan'ın eşi giydiği esvabın üzerindeki ABD bayrağını fark etmeyecek kadar benimsemesinin sebebi bu güruhun beyinlerini ve gönüllerini çok önceden ABD'ye teslim etmiş olması , senelerce ABD kaynakları ile beslenip semirmeleridir.

İşte bu aidiyet duygusu ile bugün **Kıbrıs'ı satarken**, Türkmენimi yalnız bırakırken , askerimin başıma çuval geçirilirken vicdanları bir an olsun sızlamamaktadır.

Hurşit Tolon Paşamızın belirttiği gibi bu memlekette son zamanlarda hainlerin sayısı oldukça artmıştır ve derhal bu konuda gerekli önlemler alınmalıdır.

İşinizi aldılar, evinizi aldılar uyumaya devam ederseniz bir sabah uyandığınızda trafiğinizin dahi Amerikan askerlerince yönetildiğini gördüğünüzde hiç şaşırmayın. Sıra vatanınızda.

Tanrı o günleri göstermesin ancak gerekirse verilecek ikinci bir kurtuluş savaşının Türk milletinin galibiyeti ile sonuçlanacağından hiçbir şüphemiz yoktur.

Tanrı Türk'ü Korusun!

TÜRK MUKAVEMET TEŞKİLATI

Kıbrıs Türk'ü bir milli mücadele şuurunu içerisinde TMT'yi tamamen "milli" bir teşkilat olarak benimsemiş ve muhafaza etmiştir. EOKA'dan 2,5 yıl sonra Türklere yönelik saldırıların artması üzerine savunma amacıyla kurulmuştur. Millilik vasfını kaybetmeyen bir mukavemet hareketi olarak kendini göstermiştir. TMT gücünü Türk milletinden, Türk tarihinin derinliklerinden gelen milli şuurdan almış milli bir teşkilattır. Teşkilatın sembolü, Türk'ün efsanevi, ebedi sembolü BOZKURT'tur. Teşkilatın bayraktarlık ve sancaktarlıkları, değişik Bozkurt figürleri ile bu millilik vasfını dost, düşmana tescil ettirmiştir. İlk bayraktarlarımız "Bozkurt" kod ismi ile anılmışlardır. Kısaca diyebiliriz ki, TMT efsanevi bir teşkilattır.

Türk Mukavemet Teşkilatının Amaçları

a) Kıbrıs Türklerinin can ve mal güvenliğini sağlamak, **b)** Kıbrıs Türklerine yapılacak saldırıları geri püskürtmek; **c)** Enosis'e ulaşmak için yapılan teröre karşı durmak; **ç)** Rumlara ve İngilizlere karşı Kıbrıs Türklerinin haklarını savunmak; **d)** Anavatan Türkiye ile ilişkileri geliştirmek, Kıbrıs Türk halkının anavatanına bağlılıklarını sürdürmek; **e)** Bu doğrultuda Kıbrıs Türk toplumunun birliğini, bütünlüğünü sağlamak, Enosis yanlısı Kıbrıs Rumlarının Türk toplumu içerisinde ideolojik etkinlik yaratmasını ve Türk cephesini bölmesini engellemek; diye sıralayabiliriz.

TMT ANDI

Kıbrıs Türkünün yaşayış ve hürriyetine, canına, malına ve her türlü an'ane ve mukaddesatına, Her nereden ve kimden olursa olsun, vaki olacak tecavüzlere karşı koymak için,
KENDİMİ TÜRK MİLLETİNE ADADIM.
Ölüm dahi olsa, verilen her vazifeyi yapacağım. Bildiğim, gördüğüm, işittiğim ve bana emanet edilen her şeyi canımdan aziz bilip sonuna kadar muhafaza edeceğim. Gördüklerimi, işittiklerimi, hissettiklerimi ve bana emanet edilenleri, hiç kimseye ifşa etmeyeceğim. İfşaatın bir ihanet sayılacağını ve cezasının ölüm olacağını biliyorum. Yukarıda sıralanan hususları harfiyen tatbik edeceğime, ŞEREFİM, NAMUSUM ve bütün MUKADDESATIM üzerine SÖZ VERİR AND İÇERİM.

"Gelecek bir tasarımdır" sloganı ile yayın yapan aylık strateji dergisi 2023'ün 15 Mart tarihinde yayınlanan 15. sayısının kapağında benim de Mart sayımızda "Ortadoğu Sorunu ve Türkler" başlığı altında incelediğim konu hakkında ilgi çekici bir tasvir yapılmış : oguz@turan.tc

"Bu film hayatınızı değiştirecek... Haziran'da tüm dünyada" dendikten sonra vizyona girecek olan bu büyük filme ait bilgiler yer alıyor.

"Filmin Orijinal Adı: Greater Middle East, Yönetmen: İsrail, Senaryo: ABD, Yapım: ABD-İsrail-İngiltere ortak yapımı, Süre: 10-15 yıl Yeni Dünya Düzeni yapımcılık iftiharla sunar"

2023 dergisi oyuncuların rollerini tam açıklamamıştı. BOZKURT dergisi olarak hiçbir masraftan kaçınmayarak siz değerli okuyucularımız için filmin oyuncu kadrosunu ve senaryosunu araştırıp bulduk.

Esas oğlan Johnnie Walker -pardon- George Walker, esas kız(!) Sharon Stone - çok pardon- Ariel Sharon, esas oğlanın kankası Blair Cadısı -yine pardon- Tony Blair, özel ajan-dedektif Tenet, esas oğlanın şoförü Paul Bremer, sadık uşak Kirli Recep, kötü adamlar Saddam ve Usame, figüranlar Barzani ve Talabani ...

Efendim; esas oğlan George, esas kız Sharon'un aşkından deli-divane olmuş, aşkı uğruna dünyayı yakıp yıkmış Teksaslı saf bir gençtir. George'un en iyi arkadaşı ve aynı zamanda Sharon'un eniştesi olan Blair ise, George'un bu büyük aşkına saygı duymuş, arkadaşının aşkı için yaptığı aşırılıkları toplum nezdinde aklamak için elinden

Usame ilk intikam girişiminde Sharon'un ailesinin işletmekte olduğu ticarethaneye uçaklar kullanarak saldırır fakat Sharon'un inelce, ok tabasından hiç biri ölmezken - **senaryo gereği o gün hiç biri dükkana gitmemiştir**- erkenden gelip dükkana açan çıraqlar ve müşteriler hayatlarını kaybeder.

Sevgilisine ve onun ailesine yapılan bu saldırıyı televizyonlardan öğrenen George, Usame'yi yok etmek için **Haçlı Seferi** düzenlediğini açıklar, yaptığı hatanın farkına varan Usame çareyi Afgan dağlarına saklanmakta bulur. Bu sırada George, Usame'nin nerede olduğunu öğrenmek için özel ajan Dedektif Tenet ile anlaşır. Tenet yaptığı araştırma sırasında Usame'nin Afgan dağlarında olduğunu muhbirler vasıtasıyla öğrenir fakat tam yerini bulamamıştır. George'a durumu aktardığında, sevgilisi uğruna cihanı yok etmeye bile hazır olan çılgın aşık, topu-tüfeği kapar, Afgan dağlarında 1000 Ladin aramaya çıkar. Dağda karşısına çıkan Taliban adındaki bir çobanı sorguya çeker fakat istediği yanıtları alamayınca öfkelenip Taliban'ı oracıkta öldürür.

George Usame'ye karşı içinde müthiş bir kin duymaktadır, eline geçse - de geçmese de - Afgan dağlarını napalmlarla darmadağın etmeyi kafaya koymuştur. George önce napalmları patlatır ardından da ısı hassasiyeti olan cihazlarla dağda canlı yaşam formu olup olmadığına bakar. Başta de dediğimiz gibi, George biraz saf hatta salak bir şahıstır.

George haftalar ve aylar boyunca aramasına rağmen Usame'yi bir türlü bulamaz. Eh madem bulamadım, buraya kadar gelmişken şu Afganistan'ın özgürleştireyim (!) düşüncesine kapılarak dağda öldürdüğü Taliban'ın oadaki

Sevgilisinin ailesine neden bu kadar kin beslendiğine bir türlü akıl erdiremeyen George, Saddam sevdiklerime saldırmadan ben ona saldırayım bunun adı da dünya tarihine “**Önleyici Saldırı**” olarak geçsin kararını vermiş.

Afgan dağlarından hoop, bir koşuda gelmiş Irak’ın tepesine... Delikanlılık bende kalsın, önce şunu tehdit edeyim de elindeki silahları teslim etsin diyen Teksaslı, ömründe alışık olmadığı “hayır” yanıtını duyunca feci şekilde morali bozuldu. George hep yaptığı gibi bu kez de fikir almak için babasının yanına gitti. Babasının yanına vardığında onu, emekli bir asker olan Colin isimli kişi ile golf oynarken buldu. Baba, son derece üzgün ve adeta bunalıma girmiş olan biricik oğlu Jr.’ın bu haline çok üzüldü. George babasına, Saddam isimli şahsın kendisine “hayır” dediğini ve ne yapacağını bilemediğini söyledi.

Saddam, Saddam, Saddam... George’un babası bu ismi bir yerden hatırlıyordu ama nereden? Golf arkadaşı Colin hemen söze karışıp Saddam’ın 1991’de mahallenin kabadayılığına soyunduğu için Baba Bush’un başında olduğu petrol mafyasının, ortadan kaldırmak istediği pos bıyıklı çirkin adam olabileceğini söyledi. George’un babası aradan 12-13 yıl geçtikten sonra bazı şeyleri unutmuştu fakat Colin hemen hatırlattı. Sizin resminizi otelinin giriş kısmına çizdirip her gün üstünüzden geçmişti hani!

George’un babasının başında birden bir “**ampul**” yandı... Hatırlıyordu, – filmin bu karesinde muhteşem bir flash memory tekniği kullanılıyor – kısa boylu, gözlüklü, tombul ve sempatik bir şahsiyet olan **özel** kişi, petrol mafyasının başındaki George’un

babasına büyük yardımlarda bulunmuş Oratadoğu denilen yeri hiç bilmeyen Babaya rehberlik etmişti. Baba, başında yanan **ampulü** -satın-alarak George’un

Aldığı bu bilginin üzerine George, yakın arkadaşı Blair’ı ziyaret ederek ondan destek istedi. Aynı zamanda Sharon’un eniştesi olan Blair, George’a sınırsız destek sözü vererek, “asla yalnız yürümeyeceksin” diye de ekledi...

Bu gelişmelerin yaşandığı sırada, Sharon’un ailesi de boş durmaz. Arafat’ın da o esnada içeride bulunduğu emekli gerillalar derneğinin lokaline saldırarak çürük domates ve yumurta atarlar. Bir Türk atasözünde de bahsedildiği gibi yumurtaların sarısı kayıp olduğundan fazla bir hasar olmaz fakat çevresinin kuşatılması sebebiyle Arafat biraz rahatsız olmuştur.

Çıldırmadan önce ticaretle uğraşan ve Sharon’un ailesinin uyguladığı haksız rekabetin neticesinde dükkanını kaybeden Saddam, eski ortaklarını arayarak George’a destek olmamalarını rica eder. Bu sırada George, babasının uzattığı **ampulü** emanet ettiği evin sadık uşağı Kirli Recep’le birlikte Saddam’ı yok etme planlarına başlamıştır.

Saddam’ı yok edebilmesi için sağlam bir maddi desteğe ihtiyaç duyan George, gereken parayı vermesi için sevgilisi Sharon’un ailesini ziyarete gider. Kızın ailesi, müstakbel damatlarının istediği parayı bir çırpıda tedarik ederler fakat bir şartları vardır, kızlarının başlık bedeli olarak Ortadoğu denilen yeri George’tan isterler. Hem kızlarını hem paralarını aldığına göre bir şeyler vermesi gerektiğini hisseden George, “siz ne kurnaz tefecisiniz, eh kendi cebimden çıkmıyor ya, verdim gitti” diyerek teklifi kabul eder.

Saddam’ı yok etme operasyonu yada daha doğru bir tabirler “başlık bedeli operasyonu” öncesinde George hiç beklemediği bir şeyle karşılaşır. Cephaneleri yüklemeyi düşündüğü Türkiye adlı deponun anahtarını düşürmüştür. “Olsun, cephaneyi sırtımda taşıyım yine de bu Saddam’ı ortadan kaldırır, sadık uşağım Kirli Recep ve şoförüm Bremer’in de desteği ile Ortadoğu’yu ele geçirir, güzeller güzeli Sharon’u koynuma alırım” diye düşündü.....

Benden şimdilik bu kadar! Filmin devamını merak mı ediyorsunuz? İzleyin ve görün. Ya da daha iyisini yapıp sadık uşağın aslında katil uşak 11 olduğunu anlamaya çalışın!

Yüz elli yıllık bir zaman dilimi içerisinde aynı coğrafyada, aynı düşmana karşı ve aynı yöntemlerle üç ayrı vatan parçası kaybediliyorsa bunun adı ehliyetsizlik, bilgisizlik, çaresizlik filan değil, geri zekaflıdır.

PARALEL TARİH – VAKIM BİR BENZERLİK

27 Mart 2004 günü, Girne'ye bağlı Karşıyaka Merkez İlkokulu'na yeni yaptırılan sınıfların ve oyun parkının açılış töreni için köye davetli olan Rauf Bey "bugün yeni bir durum öğrendiğini" ifade ederek, bazı memurların köylere gitmek suretiyle, "Sizin köyünüz yer değişecek, size yeni evler yapılacak. Nerede yapılacağını düşünmeye ve tartışmaya geldik" dediğini belirtmiş. Rauf Bey, bu memurlara, "Anlaşma yok. Yerleşmemiz için herhangi bir plan yapılmış değil, parası bulunmuş değil" denilmesi gerektiğini kaydetmiş. Rauf Bey şöyle devam etmiş: "Bu beyler bu işgüzarlığı göstereceklerine, gittikleri köylerde 'Merak etmeyiniz yer değiştirecekseniz bugün olduğunuzdan daha iyi olmanız için bir rehabilitasyon planı önümüze konulmadıkça, bunun uygulanması için para bulunmadıkça ve gideceğiniz yerler yapılıp hazırlanmadıkça hiç endişeniz olmasın. Yer değiştirecek değilsiniz' mesajı vermeleri gerekir."

Dikkat edilsin lütfen bu noktaya... Daha plan onaylanmadan, referanduma sunulmadan köylere giden memurlar Girit'te, Batı Trakya'da olduğu gibi yabancı devletlerin yabancı memurları değildir.

Kör Agop çetesinin kapı kullarından Talât'ın hükümetinin; milletine yabancılaşmış, satın alınmış, işbirlikçi "dahili bedhah"larıdır. Rauf Bey devlet adamı adabı ile sakin, yavaş, ve az söylemiş. Bu işgüzar memurlar gittikleri köylerde dövülüp dışarı atılmalıdır. Geçen akşam Güzeyurt'tan bir direnişçi de aynı şeyi sordu; "Türkiye'den gelip de referandumda evet deme-mizi isteyecek milletvekillerine ne yapalım? "Kapıyı gösterin" dedim.

Fakat Talât'ın işgüzar memurlarının yükselttiği tansiyondan sonra kendilerine kapı göstermekten daha fazla bir şey yapılırsa bilemem...

Yine aynı gün tiyatrolar günü nedeniyle, Rum meslektaşlarıyla ortak yürüyüş yapan Kıbrıslı Türk tiyatrocularla, ülkü ocakları arasında gerilim yaşanmış. Ledra Palas sınır kapısına doğru yürüyüş geçiren Kıbrıslı Türk tiyatrocular, ülkü ocakları binasına yaklaşırken, ellerinde pankartlar taşıyan bir grupla karşılaşmış. Ülkücü gençlerin oluşturduğu kalabalığın yolu kapatması üzerine gerginlik yaşanmış. Karşılıklı sloganların çatışmaya dönüşmesi endişesiyle olay yerine çevik kuvvet sevk edilmiş. Tiyatrocuların Ledra Palas'a gitmek için güzergahlarını değiştirmesi üzerine gerginlik, olay çıkmadan sona ermiş.

Ama karşıda her gün PKK'lıların gösteri düzenlemesine tepki göstermeyen yerli ve yabancı soytarılar, ülkücülere kızmışlar. Bundan sonraki günlerde; yâni köylere giden işgüzar memurlar, evetçi "yabancı" milletvekilleri ve saray soytarıları olaylarından sonra doğması muhtemel gerginlikler, "olay çıkmadan" sona ererse dua etmek lâzım.. Tansiyon giderek yükseliyor da!

* * *

Her şey 3 Kasım seçimlerine giden yolda başladı.. Seçim havasıyla beraber Anan plânını taraflara "sundu" .. Daha doğrusu Türk tarafına sundu, çünkü zaten plan anglo-amerikalılar tarafından Rumlara danışılarak hazırlanmıştı. Akepe'nin iktidara gelmesiyle her şey hızlandı. Daha seçilmemiş genel başkan telaşla Avrupa-Amerika gezisine çıktı.

Amaç; Le Pen-Heider kompleksi ile malûl Akepe'nin batıdan icazet almasıydı. İcazetin görünürdeki bedeli de Kıbrıs oldu. Daha başka nelerden vaz geçildiğini kimse bilmiyor çünkü genel başkanın görüşmelerinde tanık ve tutanak olmuyor. Recep Tayyip'in ilk demeçlerinden biri "Kıbrıs, AGSP ve AB'nin aynı paket içinde düşünülmesi" gerektiği idi. Yâni o da kendisinden önceki Özal, Çiller-Karayalçın , Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümetlerinin izinden gidiyor, Türkiye'nin AB'ye girişi ile Kıbrıs arasında doğrudan bağ kurulmasına göz yumuyordu. Çünkü ancak böyle olduğu takdirde toplum AB rüyası ile uyutulabilecekti.

İşte tam bu noktada Rauf Bey'in 6 Mart 2003 günü Ankara'ya yaptığı ziyarette Recep Tayyip'e sorduğu soruyu ve aldığı cevabı yazmanın sırasındır:

“SORU:Yâni biz bu plâna evet dersek Türkiye'nin AB'ye alınacağı garanti mi?”

“CEVAP:Çözüm olursa kesinlikle AB'ye üye olacağız diye bir garanti yok, ama kesin olan şu ki Kıbrıs çözülmediği sürece Türkiye AB'ye üye olamaz.”

Yâni kıymetli okuyucu sonu belirsiz bir macera uğruna Kıbrıs Türkiye için feda ediliyordu. Newyork Times'in unutulmaz yorumuyla “Yeni Lider Türkiye'yi ve kendisini Avrupalılara satmaya çalışıyor ” du.

Rauf Bey 25 Ocak 2003'te Genç Müteşebbisler Derneği'ni kabulü sırasında Recep Tayyip'in vitesten atmış, hesapsız, kitapsız çıkışları üzerine şunu söyledi:

“Türk hükümeti şimdi milli davalardaki ilkelerden vazgeçmişse ve önümüze konan belgeyi olduğu gibi kabul etmeye hazırsa bunu bize açıkça söylemelidir. O zaman Anan Belgesi'ni olduğu gibi kabul edecek birisi bulunur, imzayı atar ve bu iş biter.”

Türkiye, bu lâfî bir diğer Türk devletinin Cumhurbaşkanı'ndan işitecek miydi Yarabbî? Recep Tayyip'in de istediği büyük bir ihtimalle zaten bu idi. Süratle o “birisi”ni bulacak düzen kurulmaya başlandı.

Karen Fogg-Bush çocuklarının büyük lojistik desteği ile Kıbrıs'a para yığıldı. Hainler, işbirlikçiler organize edildi. Gösteri ve yürüyüşler düzenlendi. Türkiye'ye, Türk ordusuna sövüldü.

Akepe'nin, Kıbrıs'taki bu Türkiye ve Türk askeri aleyhindeki havadan hoşnut olduğu bile söylenebilir.

Susarak “İşte görün bakın. İstenmiyorsunuz” demek istiyorlar ve ona göre alternatif politika üretiyor, daha doğrusu teslimiyetin kılıfını hazırlamaya çalışıyorlardı.

Biz hep KKTC'deki 14 Aralık seçimlerinin son derece önemli olduğunu yazdık.

Osmanlı coğrafyası üzerinde ünlü “Şark meselesi”nin adını değiştirerek yeni BOP martavalları organize etmeye pek meraklı batının taşeronu olarak Akepe'nin; federal bir Anadolu-Rumeli federasyonu yolunda, önündeki en önemli engel olan Türk milliyetçiliği, 14 Aralık ta teslimiyetçilerin evet demesiyle yara alacak, direnç kırılacak; Akepe kadrolarına, Atatürk Türkiye'sinin son istinatgâhı, kalpgâhı, direnek noktası Çankaya'nın yolu açılacaktı.

14 Aralık seçimleri evet “centilmen” olmamıştır. AB/ABD ve BM, tanımadıkları ülkenin seçimlerine gırtlaklarına kadar batmış, temsilci ve büyükelçileri ile izlemiş, çuvala para dağıtmışlardır. Akepe de kendi usulünce sürece müdahil olmuştur. Ama “bizim” de yaptığımız hatalar yok değildir.

İlk stratejik yanlış; “UBP ve DP'ye bir şekilde küsen oylar yabancıya gitmesin” düşüncesiyle kurdurulan Hasipoğlu-Kalelioğlu ortaklığının Kıbrıs'taki “Akepe karşıtı derin güçler” tarafından desteklenmesi olmuştur.

Bu ortaklığın seçimlerde aldığı % 3.5'luk oy UBP'ye üç milletvekilliğine mâl olmuştur. UBP üç milletvekilliğini almış olsaydı; her zaman güçlüden yana olan Serdar UBP ile hükümet kuracak ve New York'tan başlayan Kıbrıs ve İsviçre'de devam eden görüşme rezaleti yaşanmayacaktı.

İkinci yanlış; yanar döner Serdar'ın bir günde saf değiştirerek; İstiklâl Marşı söyleme özürü Talât ile koalisyon kurmasıdır.UBP'ye karşı ille de Serdar, olmazsa Hasipoğlu-Kalelioğlu diyen o muhteremler, çıkan bu tablo karşısında şimdi keyifle parmaklarına kına yakabilirler.

Her neyse olan olmuş, 14 Aralık seçimleri kaybedilmemişse bile kazanılamamış; 14 Aralık'taki muhtemel bir kaybın Akepe için 28 Mart'a yansiyacak olumsuz sonuçlarından da böylelikle “kurtulunmuştur”.

Referandum geri çekileceğimiz son mevzidir. Kıbrıs'ta fikir-düşünce-ilke-istiklâl bağlamında 14 Aralık'tan bu yana göğüs göğüse muharebeler yaşanmaktadır. Kıbrıs Anavatan'dan bayrak istemektedir. Kıbrıs'a bayrak yağmaktadır.

Kıbrıs bir defa daha bayraklaşmaktadır.

Anan’a referandum’da “hayır” diyecekler şimdiden ev ve işyerlerini, bağ-bahçelerini ay-yıldızlı bayrakla donatmaya başlamışlardır.

Kıbrıs; “Türk milliyetçiliği ayrımcılıktır... Kürtler benim gözbebeğimdir...Diyarbakır Ortadoğu’nun yıldızı olacaktır” diyenlere inat baştan aşağı kırmızı-beyaz olmuştur.

İşte tam bu noktada Girit-Batı Trakya ve Kıbrıs arasındaki kahredici benzerliğe işaret etmenin zamanı gelmiştir.

Evet; yüz elli yıllık bir zaman dilimi içerisinde aynı coğrafyada, aynı düşmana karşı ve aynı yöntemlerle üç ayrı vatan parçası kaybediliyorsa bunun adı ehliyetsizlik, bilgisizlik, çaresizlik filan değil, geri zekâlılıktır.

Rauf Bey başlangıçtan bu yana “Kıbrıs Girit olmasın” demektedir.

* * * *

GİRİT: Türkler, Girit’e ilk kez 1341 yılında ayak basmıştır. 1427’de Girit’e amfibi akın yapan Osmanlı Donanması, bu akınlarını 1538’de Barbaros Hayrettin Paşa komutasında tekrarlamıştır. 1645’de Girit’i tümü ile fethetme hareketi başlamış ve Türk hakimiyeti, zaman içinde Kandiye şehri dışında, tüm adaya yayılmıştır. Batı, Kandiye’nin de, Türklerin eline geçmesini önlemek için oluşturduğu bir Haçlı Ordusu ile, bu şehri yıllarca savunmuştur.

Bu savunma hareketi karşısında Girit savaşı 24 yıl, 4 ay 16 gün sürmüştür. Venedikliler daha fazla direnemeyerek teslim olmuşlardır. Böylece Kandiye şehri de 27 Eylül 1669’da fethedilmiş ve tüm Girit adası Türk hakimiyetine girmiştir. Türklerin adayı Ortodokslara göz açtırmayan Katolik Venediklilerden alması, aynen Kıbrıs’ta olduğu gibi adada yaşayan Rumlar tarafından büyük sevinçle karşılanmıştır.

Fetihten sonra, kapanmış olan Ortodoks kiliseleri açılmıştır. Türkler, aynen Kıbrıs’ta yaptıkları gibi, Girit’in boş topraklarının işlenmesi, üretimin artması, ticaretin gelişmesi için camiler, medreseler, köprüler, kütüphaneler, çeşmeler yaparak ülkeyi yeni baştan imar etmişlerdir. Böylece Girit, Türk yönetiminde gelişip zenginleşmiştir.

Megali İdea ülküsünü sürekli canlı tutan Yunanistan, Mısır bunalımı sırasında Osmanlı Devleti’nin içinde bulunduğu zor durumdan yararlanarak, 10 Ağustos 1839’da koruyucuları olan üç büyük devlete birer muhtıra vererek, Girit’in kendisine bağlanmasını (Enosis) istemiştir. Ancak İngiltere, Yunanistan’ın yeterince güçlenmediğini ve Osmanlı Devleti karşısında henüz tutunamayacağını göz önünde tutarak Yunanistan’ın bu istediğini kabul etmemiştir. Ama bundan sonraki dönemde İngiltere, Yunanistan’ın yayılma politikasını aktif olarak desteklemeye başlamıştır. Özellikle Kırım savaşı sona, Yunanistan’ın yayılma politikasını destekleyen İngiltere Yedi Adayı 1864 yılında bu ülkeye bırakmıştır. Bu birleşme üzerine, Rumların bulunduğu Ege’deki bütün adaları ele geçirerek büyük bir Yunanistan kurmak isteyen Yunanlılar, Girit’i de Osmanlı İmparatorluğundan koparmak için, adaya gönderdikleri papaz ve öğretmenlerle Rum halkını içten içe kışkırtmışlardır.

Bu dönemde Batılı devletler bugün aynen Kıbrıs için yaptıkları gibi konuyu bir Avrupa sorunu haline getirmişlerdir. Batı basınında Osmanlılar aleyhinde yazılar yayımlamak ve Osmanlı Devletine protesto notaları vermek için sıraya girmişlerdir.

Bu kapsamda Rusya, İngiltere ve Fransa’nın desteğini alan Girit Rumları, Yunanistan’dan aldıkları güçle 16 Ağustos 1866 tarihinde ada Müslümanlarını Kıbrıs’ta Akritas Planında yapmak istedikleri gibi bir gecede (30.000 Türk) kılıçtan geçirmiştir. Batılı ülkelerin bu katliam karşısında yıllar sonra Bosna’da olacağı gibi kılıkları bile kıpırdamamıştır. Bundan cesaret alan ada Rumları geçici bir hükümet kurarak, topladıkları bir Meclis aracılığı ile 2 Eylül 1866’da Enosis’i ilan ederek Girit’in Yunanistan’a bağlandığını açıklamıştır. Bu esnada Girit’te 16 Tabur Türk askeri olmasına karşın, Osmanlı Devleti, Avrupa devletlerinin müdahalesinden çekindiği için bu askerleri kullanmamıştır. Bu durumdan daha da cesaretlenen Girit Rumları, Hacı Mihail adlı çetecinin başkanlığında 12 bin kişilik bir kuvvet oluşturarak, Türk halkını katletmeye, etrafı yakıp yıkmaya başlamıştır. Bu sırada Yunanistan da aynen, Albay Grivas’ı Kıbrıs’a göndereceği gibi, Albay Koreneos adlı bir gerilla uzmanını ve birçok Yunanlı subayı Girit’e göndererek, çetecileri organize etmiştir.

Barbarlık derecesine varan katliamlardan kaçan Türkler, Kandiye kalesine sığınmaya başlamış, Eylül 1866 sonunda kaleye sığınanların sayısı 50 bini bulmuştur. Bu arada 60 bin civarında Türk ise Anadolu'ya göç etmiştir.

Bu gelişmeler karşısında artık daha fazla suskun kalamayan Osmanlı Devleti, Yunanistan'a bir protesto notası vererek, 40 bin askerini Girit'e göndermiştir. Bu arada Yunanistan'dan yapılan silah, cephane ve gönüllü sevkini durdurmak için adayı, ablukaya almıştır. Batılıları kızdırmamak için ilk aylar sertlikle değil, yumuşak yöntemlerle çetecileri durdurmaya çalışan Osmanlı Devleti, 1866 yılı sonuna doğru sert önlemlere başvurarak ayaklanmayı bastırmıştır.

1830 Londra Antlaşmasıyla belirlenen bağımsız Yunanistan sınırlarının Girit ve Doğu Ege Adalarını dışarıda bırakması üzerine Pan-Helenizm yanlısı Yunan milliyetçileri geçmişte Helen uygarlığının geliştiği ve yayıldığı her yeri ilhak düşüncesiyle harekete geçtiler. Bunun ilk adımı Girit'i ve Ege Adalarını Yunanistan'a katarak Enosis'i gerçekleştirmektir.

24 Temmuz 1908 tarihinde II. Mesrutiyetin ilanından sonra iç politikada meydana gelen karışıklık, Avusturya'nın Bosna-Hersek'i ilhakı, Rusya'nın Boğazlar statüsünü lehine değiştirmek istemesi ve Bulgaristan'ın bağımsızlığını ilan etmesi üzerine cesaretlenen Girit Meclisi, 5 Ekim 1908 tarihinde adanın Yunanistan'a bağlandığını ilan etmiştir.

Girit Meclisi'nin aldığı bu ilhak kararını Yunanistan hemen kabul ederek Girit'i sınırları içine katmıştır. Fakat Osmanlı Devleti bu ilhaka kesin olarak karşı çıkmış ve Girit yönetiminin bu kararını protesto etmiştir. Büyük devletler de, Bosna Hersek ve Bulgaristan bunalımlarının sürmekte olduğu sırada, yeni bir sorunun daha çıkmasını istemediklerini, bu olayı bir oldu-bitti olarak tanımlamışlardı. Ayrıca büyük devletlerin askerlerinin adadan çekilmesinden sonra, resmi ve özel binalara Rum bayrağı asılmaya başlanmıştır.

Osmanlı Devleti, bu durum karşısında 3 Kasım 1909'da büyük devletlere bir defa daha başvurarak, Girit sorununun kesin olarak çözülmesini istemiştir. Fakat büyük devletlerden, bu konuda daha zamanın gelmediği cevabını almıştır.

Girit olaylarının, başladığı günden itibaren, Yunanistan'a resmen katıldığı tarihe kadar geçirdiği süreç ve bu sürecin gelişme aşamalarının Kıbrıs sorunuyla aşağıda sıralanan birçok benzerliklerinin olduğu görülmektedir.

- a. Girit de, Kıbrıs da Türklerden önce Venediklilerin yönetimi altındaydı. Her iki ada da, Türkler için çok önemli bir stratejik konumda bulunmaktadır.
- b. Girit'i ve Kıbrıs'ı Yunanistan'la birleştirme emeli Megali İdea ülküsüne dayandırılmıştır.
- c. Her iki adada da başlatılan enosis kampanyasının ardında Yunanistan ve Rum Ortodoks kilisesi vardır.
- ç. Girit'te Türk halkına katliamlardan kurtulabilmeleri için Ortodoks dinine geçme teklifleri, aynı şekilde Kıbrıs'ta Grivas tarafından tekrarlanmıştır.
- d. Batılıların stratejisi o zaman için Girit'te Osmanlı donanmasını bugün de Kıbrıs'taki Türk Barış Kuvvetlerini adadan çıkarmaya odaklanmıştır.
- e. Girit'te Yunanlılar'ın çıkardığı isyanlar "bağımsızlık savaşı"; Kıbrıs'ta masum Türk halkının katliamlardan kurtarılması için gösterilen çabalar ise "Türk Barbarlığı" olarak adlandırılmıştır.
- f. Girit için 1897 yılında Osmanlı – Yunan savaşı, Kıbrıs için ise 1974'de ise Türk-Yunan savaşı baş göstermiştir.
- g. Her iki seferde de Elenizmi yaymak için Türkiye'deki Rum okulları dahil okul ve kiliseler yaygın olarak kullanılmıştır.
- ğ. Büyük Avrupa devletleri, Yunanlıların Megali İdea emellerine sempati ile bakmış ve destek vermiştir. Nitekim Fransa 1867 Girit ayaklanması üzerine, Girit için aynı şimdiki gibi plebisit yapılmasını önermiş ve Rusya ile birlikte adanın Yunanistan'la birleşmesini desteklemiştir.
- h. Girit de özerk bir statüye kavuştuğunda ayrı bir bayrağı, pulu, parası ve polisi vardı. 1960'da Kıbrıs Cumhuriyetinin de ayrı bir bayrağı, pulu, parası, polisi, Türklerle ortak bir Meclisi ve hükümeti vardı. Fakat Girit, nasıl özerk yönetimden enosis'e ulaşmışsa, Kıbrıs Rumları da aynı yöntemlerle bağımsız cumhuriyeti bir basamak olarak kullanmış ve Yunanistan'la birleşme yoluna girerek ortak devleti yıkmaya çalışmışlardır.
- ı. 1931 isyanı, 1955-59 EOKA tedhişi ve 1963-74 yıllarında Türk toplumunu imha hareketleri ve Akritas planı, hep Girit'teki uygulamaların birer tekrarı niteliğindedir.

i. Kıbrıs'ın bağımsızlığı da Yunanlılar ve Rumlar tarafından, Girit'te olduğu gibi, ENOSİS için bir sıçrama tahtası kabul edilmiştir.

1963 Rum saldırılarından sonra, 1964 yılı Mart ayında Kıbrıs'a gelen BM Barış Gücü, Rumların ada üzerindeki egemenliğini yayma ve sürdürmelerinde kendilerine yardımcı olması Kıbrıs'ı, bir Türk –Rum ihtilafı olmaktan çok BM'in ve bugünde Avrupa Birliği'nin ilgi alanı içine girmiş olması gibi örnekleri çoğaltılarak sıralanabilir.

Kıymetli okuyucu en çarpıcı benzerlik, 2004 Annan Plânı ile 1868 Girit Nizamnamesi arasında bulunmaktadır.²

1-Girit; Hanya, İsfakya, Kandiye, Resmo, Laşid adıyla beş sancağa, sancaklar kazalara, kazalar nahiyelere bölünecek.

2-İsfakya ve Laşid sancak mutasarrıfları Rumlardan, Kandiye ve Resmo sancak mutasarrıfları Türklerden, kaza kaymakamları ise halkın çoğunluğuna göre Rum ya da Türklerden olacak.

3-Türk mutasarrıflara birer Rum, Rum mutasarrıflara birer Türk yardımcı tayin edilecek.

4-Her mutasarrıf ve kaymakam nezdinde Rum ve Türklerden 3'er kişinin katıldığı meclisler görev yapacak.

5-Osmanlı'nın atayacağı vali nezdinde "Vilayet İdare Meclisi" adıyla bir meclis kurulacak. Meclis, her sancaktan biri Türk, biri Rum seçilmiş temsilcilerden oluşacak. Bunlar "Vilayet Umumi Meclisi" tarafından seçilecek.

6-Vilayet Umumi Meclisi, her kazadan seçilen Türk ve Rum temsilcilerden oluşacak ve kanun koyma yetkisi, bu mecliste olacak.

Bitmedi kıymetli okuyucu; Girit'te de Girit'i yabancı komisyonlar idare ediyordu; Kıbrıs'ta da Anan'ın kurduğu "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti'nde" şu "yabancı kurullar" etkin rol oynayacaklardır: Kıbrıs Merkez Bankası, Kıbrıs Yüksek Mahkemesi, Vatandaşlık Kurulu, Yabancılar Kurulu, Adliye Kurulu, Yeniden Yerleştirme Kurulu, Mülkiyet Kurulu, Gayrimenkul Mahkemesi, Uzlaşma Komisyonu

Aynı Girit'teki gibi..

Bu kurullarda eşit sayıda Türk ve Rum üye, fakat sonucu etkileyecek oranda da yabancı üye bulunacaktır.

Yabancılar şimdiye kadar hangi tarafa "müzahir" olmuşlardır kıymetli okuyucu?

Bütün dünya silahlanıyor, birbirini yiyor ama her nedense Anan sadece Kıbrıs'ı "silahsızlandırmak" istiyor..Silahsızlandırmak istiyor ama güneydeki İngiliz üslerine hiç dokunmuyor. Ada'ya geçiş süresi içinde BM askeri konuşlanacak.. Sonra?

Sonrası gene başa dönülecek, BM askerinin "etkin denetim ve gözetimi altında" Rumlar, "silahsızlandırılmış" olan Türkleri kesecekler.

Aynı Girit'teki gibi...

Yâni Rumlar, yabancıların koruyucu şemsiyesi altında Türkleri "idare" edecekler. BM askerleri ve yabancı kurullar nezaretinde gerçekleştirilecek olan Türklerin kesimi ise, tabii ki İslâmi kurallara göre değil, ruhanî ölçütlere göre yapılacak.

Aynı Girit'teki gibi...

* * * *

BATI TRAKYA:³

Konunun burası özellikle hayati önem arz etmektedir. Çünkü ortada hem bir plebisit-referandum konusu vardır, hem de; Anan Plânı sonrası AB vatandaşlığı kazanımında Kıbrıs Türklerine; Yunanistan'ın AB'ye girdiğinden beri AB vatandaşı olmaları bakımından örnek olarak gösterilmekte olan Batı Trakya Türk azınlığının başına gelenleri "terennüm" edecektir bu bölüm.

Kısaca ifade edelim; Batı Trakya Türkleri 15 senedir; AB üyesi olan "Yunanistan içinde bir azınlık" olarak (Aynı Anan ile Kıbrıs Türklerinin, Rumlar nezdinde yapılması öngörüldüğü gibi) "AB vatandaşıdır" ama

a) kendi milletvekillerini seçmeleri ülke çapında getirilen % 3'lük baraj ile engellenmektedir,

b) fert başına düşen milli gelir Yunanlılara göre beş'te bir oranında daha azdır,

c) Askerlikten muaf filan değildir, Yunan subayları emrinde –geri hizmette- "silah verilmeden" askerlik yapmaktadırlar.

Yâni hem siyaseten kendilerini ifade edememektedirler, hem AB üyesi olmanın getirdiği ekonomik avantajdan Yunanlılar kadar istifade ettirilmemektedirler.

Peki Batı Trakya Türkleri bu duruma nasıl gelmişlerdir?

Bulgarlar Birinci Dünya Savaşında Makedonya cephesinde ağır bir yenilgiye uğradıktan sonra aynı Osmanlı İmparatorluğu gibi mütareke imzalamaya kabule zorlandılar. Mütareke şartları tabiatı ile Mondros gibi ağırdı. Müttefikler gerekli gördükleri Bulgar topraklarını işgal edeceklerdi.

İşte bu şarta uygun olarak 1913'den beri Bulgar egemenliğinde bulunan Batı Trakya, 15 Ekim 1919 tarihinde müttefikler tarafından işgal edilir.

Batı Trakya'da Fransız General Şarpi idaresinde yöneticilerin Türk olduğu kukla bir hükümet kurulur. Kasım-Aralık 1919'da Batı Trakya'da kurulan bu idare bir geçiş dönemi idaresidir ve asıl amaç bölgenin Yunanlılara devrini kolaylaştırmaktır. Fransızlar hükümet fiilen kurulmadan önce İskeçe' nin Yunanlılar tarafından işgal edileceğini dahi açıklarlar.

Ancak Şarpi Fransız Mandasında bağımsız bir Batı Trakya hükümeti kurmak için çalışmalara başlar, Yunanlı hükümet mümessili Vamvakas da bölgenin Yunanistan'a devri için.

Şarpi'nin çabalarının, AB "mandası" ile şimdi Kıbrıs Türklerini kandırmakta olan Karen Fogg-Verhaugen ikilisinin çalışmaları arasındaki benzerliğe dikkat..

Buna göre "İtilaf Devletleri arası Muvakkat Batı Trakya Hükümeti"; Gümülcine'de Şarpi kontrolundaki bir Türk tarafından (Arif zade Arif Efendi), Batı Trakya'nın Doğu Trakya ve Türkiye ile her türlü ilgisini kesmek ve Batı Trakya'da Fransız mandasını sağlamak için kurulur.

Şarpi-Arif Efendi; muhtemel bir plebisit öncesi "Fransız yardımıyla kurulacak Türk Hükümeti idaresinin bir nevi istiklâl olduğunu halka anlatmak maksadıyla" birlik ve dernekler kurarlar.

(Şimdiki AB yanlısı STÖ ve meslek örgütleri). Bu maksatla Müslüman Gençler Birliği teşekkül ettirilir.

Buna rağmen halk arasında Türkiye yanlısı cereyan da yok değildir. "Türküz, yaşarız biz kinimizle; Ağlama sen garip vatan, Kafkasya dağları, Annem beni yetiştirdi" gibi milli şarkı ve türküler hayli rağbettedir.

24 Nisan 1920'de San Remo'da Batı ve Doğu Trakya Yunanistan'a verilir.

Nisan 2003'de Rumlar AB'ye kabul edilince Simitis'in "Enosis'i başardık" demecine dikkat..

12 Mayıs 1920 günü; plebisitte oy kullanacak mümessillerin seçimi yapıldı. Nüfus oranına göre 5 Türk; 1 Yahudi, 1 Rum, 1 Bulgar mümessil seçilecekti. Türk tarafında, bir ölçüde bağımsızlıkmiş gibi takdim edilen Fransız mandası için oy kullanacağı düşünülen mümessillerin seçileceği kanaati hakimdi.

Batı Trakya'nın 12 Mayıs 1920'si; Kıbrıs'ın 14 Aralık 2003'üdür kıymetli okuyucu..

Seçimler sonucu sandıklar açılıp oylar sayılınca şok yaşandı; halkın çoğunluğunun düşüncesi istikametinde oy kullanacağı varsayılanlar değil, kimsenin tanımadığı muhtemelen Yunan muhibbi şahıslar seçilmişti.

Biz de 14 Aralık seçim sonuçları açıklandınca benzer bir şok yaşamadık mı?

Şarpi-Arif Efendi telaşa düşüp olabildiğince durumu kontrol edilebilir hâle getirmeye çalıştılar. Mutasarrıf Arif efendi; Türk mümessillerin tamamı üzerinde etkisi olacağı varsayılan Hafız Salih Efendi ile makamında bir konuşma yaptı.

Hafızın cevabı konunun alacağı hâli açıklaması bakımından son derece ilginçtir: "Fransız idaresinde kalmak sakıncalıdır. Çünkü Fransa büyük devlettir. Sonra ondan yakamızı kurtaramayız. Halbuki Yunanlılar küçük bir millettir. Onlardan kurtulmak Batı Trakya'lılar için zor değildir."

İki gün sonraki seçimde delegelerin Batı Trakya'nın Yunanlılara verilmesi yönünde oy kullanacağı belli olmuştur.

Batı Trakya'nın 14 Mayıs 1920 plebisiti, Kıbrıs'ın 20 Nisan 2004 referandumudur

14 Mayıs günü oylamanın yapılacağı Mutasarraflık bahçesi erken saatlerden itibaren köy ve kasabalardan gelenler tarafından doldurulmuştu. Bandolar marşlar çalınıyordu. Fransız mandası altında da olsa bağımsız bir devlet kurabilecek sonucun çıkacağı varsayımı ile halk oyunları oynanıyordu.

Manda fikrinde olanlar; bu devletin Türkiye ile Yunanistan arasında bir tampon olabileceği argümanını da ekliyorlardı tezlerini kabul edilebilir göstermek için.

Oy kullanacak mümessiller halkın arasından geçerek binaya girmeye çalıştıkları zaman da “Türküz, ölürüz namusumuzla” marşı çalıyordu.

Kısa süre sora; işgalci ülkelerin müşahitleri önünde yapılan oy verme işlemi bitti. Ve mümessiller çıkmaya başladılar.

Mümessiller üzgün ve başları yerde çıkıp, süratle bahçeyi terk ettiler. Fazla beklenilmedi.

Belediye Başkâtibi Bursalı Şerafettin Bey balkona çıkıp ağlar gibi titrek bir sesle sonucu açıkladı:

“Hemşehrilerim, mümessillerimiz oylarını ekseriyetle Yunanlılar lehine kullanmışlardır. Musevi ve Bulgar mümessil ile bizden Hacı Yusuf Fransız mandası altında bağımsız Türk devleti için; diğer dört Türk ile Yunan mümessil Yunanistan'a ilhak için oylarını istimal etmişlerdir. Vaziyet budur.”

Halk şaşırıp kalmıştı. Ağlayanlar kalabalık bir yekûn tutuyordu. Mümessillere küfredenler de vardı.

Kalabalığın içinden bir ses; “Dağılmadan Sohtalar Medresesine gideceğiz, buradaki büyük bahçede miting yapacağız. Bu rezaleti müttefikler nezdinde protesto edeceğiz. Yürüyelim arkadaşlar. Davullar zurnalar susmasın. Milli marşları çalmaya devam etsin. Yürüyoruz.”

O gece ve ertesi gün halkı galeyana getirecek çok konuşmalar, toplantılar yapıldı, marş ve türküler çalındı.

Ama iş işten geçmişti kıymetli okuyucu.. Ertesi gece Yunan birlikleri kasaba ve köyleri işgal ettiler.

14 Mayıs 1920'den Mart 2004'e tam 84 yıl geçti.

Tam 84 yıldır Batı Trakya Türkleri “Yunanistan Fransa'ya göre küçük devlettir, ileride nasıl olsa onların elinden kendimizi kurtarıyoruz” aldatmacasının hayal kırıklığını yaşıyorlar.

Mümessilleri büyük ihtimalle Vamvakas, para ile satın almıştı.

Ama Batı Trakya Türkleri'nin bir “Rauf Bey”leri yoktu.

Bu örnek gözümüzün önünde iken 20 Nisan referandumunun benzer sonuçlar doğurmaması için elden gelen yapılmalıdır.

20 Nisan gecesi Batı Trakya plebisiti gibi bir sonuç çıkması halinde istediğiniz yerde miting yapıp, marş çalın, tanımayacağız deyin.

İş işten geçmiş olacaktır.

Testi kırılmadan Rauf Bey'in-Eroğlu'nun etrafında birleşin.

Sonra sevgili Kıbrıs Türkleri, başınızı vuracak taş bulamazsınız..

GİRİT ile ilgili kronolojik bilgiler KKTC Cumhurbaşkanlığı'nın resmi web sitesi olan; www.trncpresidency.org den alınmıştır.

² Öner Bahadır

³ “Batı Trakya Türk Devleti” Kemal Şevket Batıbey. Boğaziçi Yayınları. İstanbul 1979

Kıbrıs'ın meşhurları deyince insanın aklına önce hellim peyniri ve af buyurun eşekleri gelir. Peki neden böyledir yani nedir bunları meşhur eden özellikleri. Hellim Peynirini inceleyelim; bu peynir çok kaliteli tüm dünyaca beğenilen, muhteşem tada sahip bir peynirdir en büyük özelliği ise diğer peynirler gibi ateşi gördüğünde erimemesi ve ızgara edilebilmesidir bunun sırrı ise yapılışında saklıdır zira hellim tuzlanmadan önce 90-95 derecede pişirilir yani “ateşle sınanmıştır”. Izgarada “ateş” üstünde yada onu “yumuşatmak ve kıvama getirmek” tadına tat katmak için kullanılan tereyağında, formunu korur ve sathından hiçbir kaybı olmaz. Eğer olursa bilin ki zaten o hellim değildir, kaşarı size hellim diye sunmuşlardır “yerseniz”.

KIBRIS'IN MESHUURLARI

Bir de eşekler (faahımız meclisten Susan, içeri dışarı... neyse) vardır tabii, bunun meşhurluğu ise dayanıklılığı, ve iriliğinden kaynaklanan yük taşıma kapasitesi, yeterli sahibi yada sahipleri karnı [ahmet.h.hacoglu](#) her türlüünü, ağaç yapraklarını, dikenleri her şeyi yer ve dayanabildiği ve tok olduğu sürece çok iyi hizmet verir ama bu eşiği başkası beslemeye başlarsa hemen ona alışır. Ne uysal hayvan değil mi ? Bu uysallıkla meşhur olması da, siz de hak verirsiniz ki tabiidir.

Konumuz Kıbrıs, portakal bahçeleriyle, Sirtolarıyla, Lefkara işleriyle, Nor börekleri ile yok edilmek istenen Kıbrıs. Dr. Fazıl Küçüklerin, Denктаş Beylerin nice isimsiz kahramanların hatıralarının, izlerinin silinmek istendiği Kıbrıs. “Kan” ile alınan Kıbrıs. Beşparmaklarıyla, geriye indirilemeyen tanklarıyla Kıbrıs.

Ve meşhur nüfuzlu Siyoncu ailenin, Ganalı zenci damadı “Annan”ın planı...

Referandumda “evet” oyu çıktığı takdirde, “Kan” ile alınan topraklarımızın üçte birini buraya yerleşecek 100.000 Rum’a vermeye razı olunan plan...

Referandumda “evet” oyu çıktığı takdirde , 70 bin Rum’un içimize girmesine, oturduğumuz “bizim” evlerimize, ekip-biçtiğimiz “bizim” toprağımıza yerleşmesine razı olunan plan...

Referandumda “evet” oyu çıktığı takdirde, her dört kişiden birinin Rum olmasına izin veren, Kıbrıs'ın 14 yıl sonra tamamen Rum adası olmasına izin veren Annan planı. Türklerin Rumlar tarafından rahatça ve “yeniden” katledilmelerine izin veren Annan planı....

Bu plana destek verilebilir mi, referandumda evet oyu verilebilir mi?

Varoluşun yada yok oluşun başlangıcının ayırımındaki Kıbrıslı soydaşım, –Güneri Cıvaoğlu'nun (soyadı ne kadar yakışıyor) 1 Nisan yazısına inat-“ “ırkdaşım” siz ki “Kıbrıs Türkünün yaşayış ve hürriyetine; canına, malına ve her türlü anane ve mukaddesatına , her nereden ve kimden olursa olsun vaki olacak tecavüzlere karşı koymak için kendimi TÜRK MİLLETİNE ADADIM...” diye başlayan yemini etmiş nesil ve onun çocuklarısınız. Ettiğiniz yeminin gereğini yerine getirmek için kanınızın son damlasına kadar direneceğinizi ve gerekirse her şeyi yapabileceğinize inancım tamdır...

Ateşle sınanmış bir neslin çocukları, kimlerce yemlendiği malum olan eşeklerin yalanlarına kanamaz...

Her şeye rağmen; MUTLAKA BİR GÜN MUTALLO...

Uluslararası güçler ve onların sponsorluğunu üstlenen Petrol şirketleri Irak ve Ortadoğu üzerinde kurdukları plan ve projelerin geri dönüşümünü sağlamak için süreci hızlandırmış gözüküyor.

Başta Irak olmak üzere Kıbrıs'ta, Suriye'de, İran'da ve Türkiye'nin Güney Doğusunda, farklı senaryolar ile bölgeye yerleşme çabaları hızla sürmektedir. Bizleri yakından ilgilendiren Kıbrıs ve Kerkük'te ise bu planların son aşamalarına gelmiş gözüküyor, bu güçler Kıbrıs'ta bileştirici bir misyon üstlenmişken Irak'ta bölücü bir çaba içindedir.

Bugünlerde Kıbrıs'ta ısmarlama bir plan ve anayasa tasarıları görüşülürken, birileri Irak'ta çoktan hazırlanan uydurma bir anayasayı geçen ayın başında ABD'nin isteği doğrultusunda birer kukla olarak atanan geçici yönetim konseyi tarafından onaylayarak ve işgal kuvvetlerin temsililen oturan Bremer'in izniyle yürürlüğe soktu.

murat@turantc

Önümüzdeki iki yıl belki de daha fazla bir süre için, Irak'ın geleceğini belirleyecek ve gündemini oluşturacak geçici anayasayı sizler ile beraber inceleyeceğiz.

Kısa bir giriş ile başlayan anayasa, geçen dönemin Irak halkı üzerinde bıraktığı tahribatı ve bunu hukuki düzen ile aşacağını ve kurucularından olduğu Bileşmiş Milletlere ve uluslararası hukuka bağlı kalacağını belirtirmekte. Genel olarak 9 bölümden oluşan geçici anayasa, 62 madde ile çerçeve anayasa özeliğini taşımaktadır. İlk bölüm genel esaslar adı altında 9 maddeden oluşmakta olup, içinden bazı önemli hususları belirtmek gerekirse; bu anayasanın (30-Haziran-2004 ile 31-Aralık-2005) arası yürürlükte olacağını ve iki dönemden oluşacağını görüyoruz. Birinci dönemde şu an ki geçici meclis konseyinin, Irak Milli Meclisini seçeceği, bunun için de Bileşmiş Milletlerin desteğinden yararlanılacağı yazılmaktadır.

Devlet yönetim şekli; Bileşik Cumhuriyet (Federal), demokratik ve çoğulcu olacak. İdari yönetim ise Merkezi hükümet ile bölgesel hükümetler arasında bölüşülecek, kuvvetler ayrılığı esas alınacaktır. Irak'ın resmi dili Arapça ve kürçe olarak belirleniyor fakat diğer diller ile de eğitim hakkı sağlanacağı söyleniyor.

İkinci bölümü ise hukuki esaslar oluşturmaktadır. Başta vatandaşlık hakları ve Saddam döneminde vatandaşlıktan çıkarılanların haklarının iade edilmesi ve Iraklılar arasında eşitlik ve fark gözetilmemesi din, ırk, cinsiyet, düşünce ayrımı yapılmaması hususlarını getiriliyor. Üçüncü bölüm; Irak geçici hükümet yapısını konu almaktadır. Merkezi ve bölgesel yapıların yetkileri ve anayasanın üstünlüğü, belirtilmektedir. Dördüncü bölümde de yasama erkinin 275 kişiden oluşacağı ve 1/4'nin kadınlara ayrılacağını kayıt edilmiştir. Beşinci bölümde yasama kuvvetinin çalışma prensiplerini izah etmektedir, Altıncı ve Yedinci bölümlerde yargının çalışma şekli belirtilmekte, sekizinci bölümde bölgesel yapının düzenlenmesi ve son olarak dokuzuncu bölüm ise kalıcı anayasa için çalışmalar ve sonrası için bazı maddeler ihtiva etmektedir.

Bizim için burada önemli olan anayasadan çok, Türkmenlerin durumudur. Anayasanın ilk görüşmelere açıldığında daha doğrusu Arapça'ya çevirisi yapıldığında (çünkü bu anayasanın taslağı Irak dışında yazılmış geçici konsey üyelerin eklemeleriyle) Türkiye'ye verilen sözlere rağmen Türkmenlerin adı dahi geçmemekte idi. Fakat önce Tuz ilçesinde daha sonra Kerkük ardından Bağdat'taki yürüyüşlerle ve defalarca bu sivil hareketin tacizlerden öte saldırılara uğramasına rağmen temel haklarında direnmiş olması, kısmen de olsa hazırlanan planları bozmuştur ve İTC'de dahil hiçbir kurumsal destek almadan Irak Türkleri kendi içinden çıkan bir hareketle davasına sahip çıkmış ve bunun sonucu olarak kağıt üzerinde önemsiz fakat kimseden destek almadan da bir şeylerin yapılabileceğini göstermesi bakımından kurumsal bir özgüvene kaynak olmuştur. 20

Bu 62 maddelik anayasa da Türkmenler kendileri için ne gibi bir artı değer oluşturmuş diye bakarsak;

- a) Anayasanın sekizinci bölümün 53. maddesine, (D) bendi eklenmiş olup “Bu anayasa Türkmenlerin ve kildo-asurilerin (idari,kültürel ve siyasi) haklarını koruyacaktır” fıkrası eklenmiştir.
- b) Kürtlerin istek ve arzularına rağmen anayasada Kerkük ili Kürdistan idari bölgesine dahil edilmemiş ve Kerkük’ün idari durumu ertelenmiştir
- c) En önemlisi bölgede kuyruklu Kürtlere karşı bir kamuoyu yaratılmıştır ve ne yazık ki Türkmenler bunu Ankara’ya rağmen başarmıştır.

Bugün Ankara halen Irak’ta herkese eşit davranma politikası yapmaya çalışmaktadır. Ne var ki siyasi ve ekonomik uygulamalar bunun tersini göstermektedir. Bu dakika itibariyle hala mecliste hiç de küçümsenmeyecek sayıda Berezani – Talabani için lobi faaliyeti yürüten millet vekilleri vardır. İktisadi alanda ise kendilerince kürdistanlarının stratejik limanı Mersin’de müthiş bir faaliyet içindeler.

Sözü fazla uzatmadan öze dönmek gerekirse; önümüzdeki dönem çok daha çetin geçecektir, çünkü planlanan projede Kerkük birileri için kilit bir coğrafya teşkil etmektedir. Zaten vaz geçmiş de değiller ve her yerde Kerkük konusunu kapatmadıklarını sadece biraz ertelediklerini söylüyorlar. Daha doğrusu Kerkük’ün demografik yapısını bozarak avantajlı duruma geçme amacındalar.

Sonuç olarak Irak anayasası detaylara indiğimizde çelişkiler ile dolu bir metin ve bir çok hukuki sakatlığı bulunmaktadır. Kürdler bu anayasayla çok büyük güvenceler almıştır. Ülkede çoğunluğu oluşturan Şiiler dahi bu güvencelerin yarısını kadarını alamamıştır. Türkmenler ise 100 binlik Asuri azınlığı ile bir tutulmaktadır.

Her şeye rağmen Kerkük Kalesi direnecektir fakat Türkmenleri üzen bu haksızlıklar değil Ankara’nın suskunluğudur.

Türkmenler son bir ayda kürdistan planını yavaşlatmış, onu aksatmıştır. Türkmenlerin direnci başta ABD olmak üzere onların kuklası kürtlerin işini bozmuştur.

ZOR OYUNU BOZAR diyerek bütün faaliyetlerimizi ona göre şekillendirmeli, Türkmeneli’nin güvenliği için gereken her türlü önlemi almalıyız.

Ankara’dan olayları seyretmekle yetinen muhteremler, Irak’ın yeniden inşasıyla ilgili müteahhitlik ihalelerinin peşinde koşmak dışında örneğin Türkmenlerin güvenliği için de kollarını kıpırdatsalar, Türkiye’nin etrafında olan-biten gelişmeler hakkında dahi bir tek açıklamada bulunmayan ve üstelik vazife adının başında “Milli” sıfatı bulunan Bakan hazretleri, ömrünün ilk basın açıklamasını Kerkük’te verse, Kerkük’e teşrif ettikleri gün Kale’ye ay-yıldızlı Türk bayrağı çekilse, dost-düşman Türkiye’nin Türkmenlerin yanında olduğunu görse ne güzel olurdu değil mi?

Irak Türklerini önümüzdeki dönemde “Kalıcı Irak Anayasası” ve Kerkük’ün statüsü için çok çetin bir yol beklemektedir. El ele verirse karşımızda kimse duramaz, yeter ki damarlarımızdaki kana güvenelim...

Tanrı Türk’ü Korusun!

Gazetelerimizde Kıbrıs konusundaki " zafer manşetleri" 14 Şubat 2004 cumartesi gününden itibaren devam etmekte. Başlıklara bakıyoruz : "*Türkiye bir adım önde* " , "*Denktaş'tan kurt planı*", "*Devam Rauf bey tarih seni yazar*", "*Zafer bizim* " vb yalakalıklar. Tam "*Karen Fog*"(!) çocuklarına yakışır bir tablo.

Bilgisiz biri bunları okursa " *aferin bize ,demek ki kısa bir müzakere sonucunda bile bir takım başarılar elde edilebiliyor, işte Kıbrıs'ta istediklerimizi elde ettik* " derdi. Oysa ortada elde edilen bir başarı yok.

Birilerinin, birilerine verdiği sözü yerine getirme gayretiyle yapılan itekleme, emrivaki ve görüşmeler aşamasında pazarlık gücümüzü sırtlayan fedakarlık içeren beyanlarla uyumlu bir gelişme sonucu sadece Rumlarla müzakerelere masasına oturmayı kabul etmiş bulunuyoruz. Kısaca bugüne kadar reddettiğimiz Annan planını görüşmeyi kabul etmiş oluyoruz.

YAKAN CUMALIOĞLU

(Kıbrıs Milli Koordinasyon Komitesi Başkanı)
Ya sonra ?...

Uzlaşma olmadığı takdirde son sözünü Annan söyleyecek ve bu konuda TBMM devre dışında kalacak. Satır aralarında bu gerçekler sırtırken, teslimiyete varan gelişmeler nasıl bir zafer oluyor, kimin veya kimlerin zaferi oluyor acaba ?... İyice düşünelim!...

Kurban Bayramı öncesi AKEPE hükümetinin başı, başbakan Erdoğan ala-i vala ile önce Davos'a, ardından ABD'ye gitti. Dış basın bu gösterişli gidiş-gelişlere, coşkulu karşılamalara

oldukça geniş yer verdi. Dış basın yazarda iç basın yazmaz mı? Onlarda gereğini yerine getirdi. Her gelişmeye bir kula tutan, dışi insanın istemini

Oldukça yakışan bu kıyafetin, yapılan törenlerin sorgulanmasını da beklemiyorduk zaten. Eğer başka birisi o konumda olsaydı neler olacağını görecektik. Bunları göremedikse de, buna mukabil bu ABD kontrollü, tarikat, şeyh güdümlü, bölücü işbirlikçisi medyanın sütunlarında yer işgal eden gayr-i Türk unsurlardan da sayın başbakanın vücut dilini nasıl kullandığını, Annan planı konusunda girişimlerde (!) bulunduğunu ve bir takım garantiler de aldığını öğrenmiş olduk.

Aynen 14 Şubat 2004 cumartesi gününden itibaren Denktaş'ın New York görüşmelerinin neticesinin bir zafer olduğunu öğrendiğimiz gibi.

ABD gezisi dönüşü, bayram ertesi hemen kollar sıvanıyor. ABD Başkanı Bush'un verdiği destek teminatı Kıbrıs'ın feda edilmesinde değerlendiriliyor. KKTC C.başkanı Ankara'ya çağırılıyor. Annan planının görüşülmesi için New York'a gidilmesine ve müzakerelere başlanmasına karar alınmaya çalışılıyor. Denktaş'ın bir takım tereddütleri vardır. Denktaş tereddütlerini dile getirmeye gayret ediyor. Bu arada "*Karen Fog*"(!) çocukları da boş durmuyor tabi. Bir psikolojik hareket başlamıştır. İşsizlik sorununun büyüdüğü, devletin ekonomiden dışlandığı Türkiye'de; iktidar, iktidarın nimetlerini değerlendirip devleti dört koldan kuşatmış olmasına rağmen; geleceğini iktidarın geleceğine bağlamış medyada estirilen hava ile "*Türkiye'nin kurtarıcısı*" rolü üstlenilir.

Sanki bir merkezden yönetiliyormuş havası içerisinde ; "*BM Genel sekreteri Kofi Annan'ın ön koşullarını kabul etmek teslimiyettir* " diyen Denktaş'a saldırı başlar. Denktaş "*teslimiyet*" dedikçe; Annan planına gözü kapalı "*evet*" diyenler tepinip ayağa kalkar ve bağırlar: "*Denktaş Türkiye'deki statükocularla birlikte direniyor, bu son*

ABD himayesindeki kalem erbabı ise:
"AKP, demokrasi yolunda önemli adımlar atıyor; Beyaz Saray'da Bush'un takdirini kazanıyor ; Erdoğan Ada'daki Türk toplumunun önünü açıyor ; Rauf Denктаş ya bu gelişmelere destek verir yada geri çekilir..."

Londra-Washington hattında ki Şeyh Kabbani hazretleri ile temasları ballandıra ballandıra aktaran bu zat-ı muhteremlerden başka bir davranışı,aksi bir sözü beklemek gerekir mi ?...

Ülkenin yeraltı kaynaklarının çok uluslu şirketlere teslim edilmesi küreselleşmenin ilk şartı. Maden yasasının hazırlandığı, 100 bin dönüm üzerinde ki arazilerin bir takım kararnamelerle yabancı şahıs ve şirketlere 99 yıllığına kiralanması gibi konuların gündemde olup dedikodusunun yapıldığı günlerde Kıbrıs-dan toprak tavizinin lafı mı olur ?

Pamukta ithalat sürüyor.Türkiye ABD'den, Yunanistan'dan ,Mısır'dan, Tanzanya'dan pamuk ithalatı yapıyor.Mısır şekeri ithali için Bush'a göz kırpılıyor. Tarım desteksiz, üretici horlanıyor, işsizlik büyüyor. 12-13 milyon işsiz dolanıp,kıvrandığı Türkiye'de Kıbrıs'tan toprak tavizinin lafı mı olur ? Yeter ki emretsinler gerekirse o da verilir zat-ı şahanelerince...

Durum bu merkezde iken 5-6-7 Şubat 2004 tarihlerinde Ankara'daki istişari görüşmelerin sonucunda KKTC Cumhurbaşkanı Denктаş New York'a Annan'ın koşullu davetine; *"dayatmanın daniskası"* diye değerlendirmesine rağmen gitmeye mecbur bırakılmıştır. BM Genel Sekreteri Annan'ın adını taşıyan dayatma planı;eski Rum yönetimi lideri Klerides'in de basın yoluyla Dünya kamuoyuna açıklamaktan çekinmediği gibi Türk tarafına haber verilmeden BM'in İngiliz diplomatları ile Rum yetkililerin ortaklaşa hazırladığı bir plandır.

"Annan komplosu" olarak tarihe geçecektir. Eğer yanlış bir adım atılırsa Kıbrıs Türklüğünün durumu. Batı Trakya

23 Ocak 2004 tarihli MGK görüşmeleri sonucu oluşturulan devlet politikası gereğince ; *"Annan planının bir anlaşma zemini değil, sadece görüşmelerde atıfta bulunabilecek zeminlerden birisi olduğu"* gerçeğinin altı çizilmişti.

Ne var ki 10 Şubat 2004 New York görüşmeleri öncesi bir takım gelişmeler sonucu MGK toplantısında altı çizilen bu hassas konu, inisiyatifin Annan'a verildiği bir çizgiye çekilmiştir. BM Genel sekreteri Annan'ın görüşmeleri başlatmak üzere yaptığı şantaj sonucu büyük iddialarla ileri sürülen kazanımların gerçekte var olmadığı ortaya çıkmıştır. Ve bu şartlar altında New York'a Denктаş'ın gitmesi sağlanmıştır.

Karen Fog'un meyhane arkadaşları köşe yazarlarının yazıp çizdikleri ile Türk Milleti bilgilendirilmenin ötesinde yönlendirilmekte ve yanıltılmaktadır.Türk Milletine gerçeklerin ifade edilmesi mecburiyeti vardır. İşine gelindiği zaman arkasına sığınılan demokrasi denilen sistem bunu emretmektedir.

"Rumların bir adım önünde olmak, toprak tavizinden bahisle ileri adım atmak, inisiyatifi ele almak" iddiaları; Annan'ın göndermiş olduğu içerik itibarıyla savaş sonucu,galiplerin mağluba dayatması niteliğindeki tarafları 10 Şubat da New York'a davet eden son mektubuyla hayal kırıklığı yaratmıştır.

8 Şubat 2004 Denктаş'ın New York'a hareketi öncesinde geline son noktada Annan'ın şartları kabul edilmiş gözükmemektedir. Böylece masaya götürüleceği ileri sürülen Annan planındaki değişiklik istendiği ifade edilen maddelerin değiştirilmesi ihtimali ortadan kalkmıştır.

Annan'ın şartlarının kabul edilmesi;BM Genel sekreterine istediği takdirde *"hassasiyetlerimizi"* dikkate almadan , değişiklik önerilerini hiç görüşmeye

acama yetkisini vermektedir.

"Türkiye'nin ve Denктаş'ın hiç bir talebi", Annan istemezse görüşmeye açılmavacaktır. İnsafa gelip de

Bayrak şekli, milli marş ve referandum tezgahı belli merkezlerce şekillendirilmeye başlanmış-tır. Cumhurbaşkanı Denktaş'ı görüşmelere katılmaya ikna etmek için Annan planında değişiklikler, iyileştirmeler yapılacağı sözleri de Annan'ın son mektubu ile havada kalmıştır. Denktaş'a verilen teminatlar, Türk Milletine verilen sözler nasıl yerine getirilecektir?... Merak etmekteyiz ve endişe içerisinde beklemekteyiz ...

Kıbrıs Türk'lerinin lideri Cumhurbaşkanı Denktaş bu gelişmelerin ışığında intikal ettiği New York'ta BM deki görüşmeleri sırasında; yalnız Kıbrıs Türklüğünün geleceği, yarınları için değil; Anavatan ve Dünya Türk'lüğünün şeref ve haysiyeti içinde mücadele vermiştir. Türk'üm diyemeyenler anlamasa bile !...

*****iyi
olduğu ifade edilen gelişmeler, Rum'lardan bir adım önde olduğumuz, Rum'ların köşeye sıkıştırıldığı iddiaları; bizi rehavete, teslimiyete sürüklemeye, havaya sokma gayretleridir. Gerçekte iddia edildiği gibi Rum tarafı köşeye sıkıştırılmamıştır. Rum'ların itiraz ediyormuş görüntüsü vermeye çalıştıkları Annan planı Rumların elde edebileceklerinin en iyisidir.

Yunanistan Parlamentosunun Kıbrıs Rum Kesimi'nin de aralarında bulunduğu 10 yeni üyenin AB'ne katılımını öngören AB Genişleme Anlaşmasını onayladığı 10 Şubat 2004 gecesi gerçekleşen oturumunda; başbakan Simitis, yaptığı konuşmasında "Rum kesiminin AB üyeliğini Helenizm için tarihi bir olay" olarak nitelemiş ve devamla " Biz bu sorunu AB müktesebatı ile çözeceğiz " vaadi ile sözlerini noktalamıştır. Bu beyanlar ne ilk ne de sondur. Rum'ların aldıkları destek, verilen teminatlar elde edebileceklerinin azamisini aldıklarının göstergesidir. Kısaca yeni bir Girit modeli ile karşı karşıyayız.

*****BOZKURT

10 Şubat 2004 BM Genel sekreteri ile ilk özel görüşmelerini yapan Denktaş endişelerini ve kabul edilemezleri

"Verelim, kurtulalım. Sıra Ege sorununa gelsin, onuda hallettik mi AB den kesin tarih alırsınız" çıgıllıklarını atanların huzur içinde kabullendiği bu davranış ve gelişmeler sırasında Rum tarafının istekleri sıralanır:

a) AB nin görüşmelere müdahil olması, 26 Mart da dörtlü toplantıya AB ninde katılması talebi.

b) Annan planının görüşmelerde zemin teşkil etmesi talebi.

c) BM Güvenlik konseyinin devreye sokulup karar itti hazı talebi...

Rum taleplerinin basına sızması sonucu önce sessiz bir bekleyiş, ardından bir takım gelişmeler ve atılan zafer çıgıllıkları. AB bir açıklama yapar görüşmelere doğrudan katılmak istemediğini belirtir. Karen Fog (!) çocukları hemen durumu değerlendirirler. "Bu bir zaferdir" çıgıllıkları atılır...

Gerçekte ise AB; içine aldığı Yunanistan ve tek yanlı müracaatını bütün olumsuz gelişmelere rağmen baştan kabul ettiğini açıkladığı Güney Kıbrıs Rum yönetiminin 1 Mayıs 2004 de birliğe dahil olmasını sağlama gayretleriyle tarafsız değil aksine taraftır ve konunun içindedir. Açıklamanın geçerliliği ve inandırıcılığı yoktur. Rum yönetimini, Türk varlığını sıfırlamak için her bakımdan destekleyen AB nin bu açıklaması iki yüzlülüğün bir örneğidir. Ağza bir parmak bal çalma gayretindeki bu açıklamaların arkasından BM Genel sekreterinin açıklamalarının acılığı inkar edilemez. Bir bakıma oynanan oyunu ve gerçekleri gözlerden uzak tutmaya yaramıştır ve de birileri ellerindeki dosyalarla, yaptıkları sözde açıklamalarla neler kazandığımızı, AB yolunu nasıl araladığımızı masalını Türk milletine anlatarak vakit kazanmaya çalışmıştır.

BM açıklamalarına göre 23 Ocak 2004 de bizim için devlet politikası haline getirilmiş hassasiyetlerimiz kenara

itilmişir.

a) Görüşmelerin Annan planı temel alınarak yapılması;

10 Şubat 2004'te itilmiştir.

d) Türkiye-Yunanistan ve İngiltere'nin yeni Kıbrıs Cumhuriyetini güvence altına alan anlaşmayı onaylaması;
e) 21 Nisanda Kıbrıs'ın her iki kesiminde ayrı ayrı referandum yapılması;

Gerçekleri ile yüz yüze kalınmıştır. İşte kazanıldığı iddia edilen zafer, elde edilen başarılar...Zafer diye yutturulmak istenen bu gerçekler sonucu 1 Mayıs 2004 tarihi itibarıyla Birleşik Kıbrıs'ın AB ne girmesine yol açacak süreç başlamıştır.Başlamıştır da **Kıbrıs Türk varlığının cenaze namazını kıldırarak "imam" kim olacak acaba ? Bu sorunun cevabını bekliyoruz !...**

8 Şubat 2004 gününe kadar yırtınıp duran "ver kurtul" korusu; "Denktaş'ı görevden alın, Başbakan Talat'ı görüşmeci yapın, Kıbrıs'ı beş dakka Beşiktaş yöntemiyle çözelim. Verelim kurtulalım, bu işi bitirelim.Yoksa AB'ne karşı ayıp olacak, aralık ayında bize müzakere tarihi vermeyecekler ..." derken; 14 Şubattan itibaren Denktaş'ı yere göğe koyamaz olmuşlar,öve öve bitirememişlerdir.

Bu tavır değişikliği sanki bir beklentinin işareti gibi. **Sakin bu beklenti, cenazeyi kaldıracak "imam" olarak Denktaş'ın düşünüldüğü gerçeği olmasın ?..**

Eğer birileri böyle düşünüyorsa onlara kulaklarına küpe olacak bir şey söyleyelim.

"-Yanılıyorsunuz.Bu cenaze kalkmaz.Bu cenazeyi kaldıracak "imam" Denktaş olamaz. İmamlık payesini kimseye bırakamayacak kıratda ; hoşgörü çerçevesinde diğer unsurlarla ünsiyeti olan kişilere bu cenaze namazını kıldırarak daha yaraşır!..."

1959-60 Zürih-Londra Anlaşmalarının bize verdiği garantiler; Annan planının kabulüyle ortadan kaldırılıyor. Her ne kadar bize bu garantilerin Annan planıyla yeni bir takım kazanımlar olarak döndüğü ifade edilse de; bilahare aralıklı sürelerle işlerlik kazanacak olan AB müktesebatının devreye girmesiyle, kazanıl-dığı iddia edilip bayram havasına sokulan gelişmeler ortadan kaldırılacak, neticede Türk varlığı sıfırlanacaktır...

New York dönüşü gelişmeleri ve intibalarını , hatta Ankara'daki gelişmeleri nazik bir üslupla anlatan Denktaş'ın söyledikleri kadar ; bir devlet adamı sorumluluğu çerçevesinde söyleyemediklerini de satır aralarında okumak gerekmektedir..

"-Türkiye'de hiç kimse ver-kurtulcu değil " sözleri, yapılan uygulamalarla tezat teşkil etmektedir. Bir yanlışlık sonucu geri adım atılması; Annan planının kabulüyle Türkiye'nin önü açılmayacaktır. Dış güçlerin beyanları ve istekleri ortadadır. Ege, 12mil, kıta sahanlığı, patrikhane, Güneydoğu, Ermeni sorunu, yabancı vakıflar ve ruhban okulu dayatmaları sıradadır.

Kıbrıs'ı veren bir Türkiye , artık bütün konularda zaafiyet sergilemeye mahkumdur.

Bugün çözüm diye dayatılan KKTC'nin ortadan kaldırılması ve Kıbrıs Türk'ünün anavatanı bırakılması demektir. Kıbrıs sorununu çöz diye Türkiye'ye dayatan AB ve Uluslararası camia aslında Kıbrıs'tan vazgeçilmesini, Kıbrıs'ın terk edilmesini istemektedir. Kabulü büyük sıkıntılar doğuracaktır...Şehit kanları ile sulanıp vatan yapılan toprak sırf birileri istedi diye terk edilemez. Türk milleti kendisini yönetenlere toprak ulufeciliği yapma yetkisini hiç bir zaman vermemiştir. Bundan sonrada vermeyecektir. TÜRKÜM diyen herkes,kime karşı olursa olsun; kendisini engelleyen kim olursa olsun Kıbrıs Milli davasına sahip çıkmak

Bu gelişmeler ve düşünülenler eğer gerçekleşir ise; "Annan planı çerçevesinde elde edilen kazanımlar" diye ifade edilen hususlar

Masonluk aleyhine ne zaman bir hareket olsa, bir hamle yapılmak istense bir takım kimselerin hemen kolları sıvayıp buna karşı cephe aldıkları görülür. Demokrat Partinin Ankara’da yaptığı son büyük toplantıda ileri sürülen ve Kongrenin alkışlarla desteklediği “Masonluğun Türkiye’de yasak edilmesi” hususundaki dilek dolayısı ile gösterilen aleyhteki gayret, bunun en yeni misalidir. Masonluğun iç yüzünü bilenlerin ve bu arada bütün milliyetçilerin taraftarlık edecekleri bu fikir, şüphesiz masonları memnun edecek bir teklif değildi. Teklif aleyhinde yaratılmak istenen hava, bunu göstermiştir.

Demokrat Parti kongresinin uzun alkışlarla tasvip ettiği bu teklife karşı, İstanbul gazetelerinden birisinde baş yazarlık yapan bir mason zadenin adeta bayrak açması ve teklifin vicdan ve fikir hürriyetine aykırı bulunduğunu yazarak bu fikri benimseyenlerin, en kuvvetli dayanakları vicdan ve fikir hürriyeti olan Demokrat Parti saflarında yerleri bulunamaya-cağını iddia edecek kadar ileri gitmesi, ilk bakışta parlak bir fikir gibi gözükse de gerçekte halk ağzındaki manası ile edebiyattan başka bir şey değildir.

FİKİR ve VİCDAN HÜRRIYETİ KARŞISINDA MASONLUK

Vicdan ve fikir hürriyeti, insan cemiyetleri için elbette ki ilk şartlar ve haklar arasındadır. İnsanlığın bu hakların çiğnenenler şüphesiz insanların ve milletlerin düşmanlarıdır. Şu veya bu meselede kendisi gibi düşünmeyen millet fertlerini ezmeye çalışan müstebitler, bundan dolayı ki milletlerin nefretlerine hak kazanmış kimselerdir. Ancak her şeyin olduğu gibi, vicdan ve fikir hürriyetinin de bir sınırı olması gerektir. Bir kimsenin şahsi hürriyeti nasıl başkalarınınkini tecavüz edemezse, yani nasıl sınırlı ise, vicdan ve fikir hürriyetinin de böyle bir sınırı vardır ve bu zaruridir.

Bir cemiyet düşünülebilir mi ki, başka bir devlet hesabına casusluk yapan bir ferdi, onun vicdani kanaati budur diye, yani vicdan ve fikir hürriyeti uğruna bağışlasın?

Bugün, hürriyet meselelerinde en ileri sayılan cemiyetlerde bile komünizmin kanuni bir suç sayılmakta olması, vicdan veya fikir hürriyetinin çiğnenmesi olarak kabul edilebilir mi? Milliyetimize ve mukaddesatımıza söven veya bayrağımızı çiğnemek küstahlığını gösteren bir kimseyi, aynı mantığa uyarak, müsamaha ile karşılayabilir miyiz?

Şu basit misaller de açıkça gösterir ki, fikir ve vicdan hürriyeti sınırsız bir hürriyet değildir. Yani bu en tabi insanlık haklarının da bir sınırı vardır. Bu ferdi sınır, cemiyetin (maddi veya manevi) yüksek milli menfaatlerini asla aşamaz!

Bugün Türkiye’de hiçbir fert, hükümetin tuttuğu her hangi bir prensibi beğenmeye veya beğenmediği herhangi bir hükümetin icraatını alkışlamaya mecbur değildir. İşte fikir ve vicdan hürriyeti budur. Fakat bugün Türkiye’de hiçbir kimse, neticesi Moskof köleliğine dayanacak olan komünistlik propagandası yapamaz. Bu yasağın fikir ve vicdan hürriyeti ile bir ilgisi yoktur.

Fakat kızılılara sorarsanız, komünistliğe karşı alınan bu cephe, fikir ve vicdan hürriyetine aykırıdır. Halbuki bir Moskof kölesi olmadan bu iddiayı kabule imkan

Durum, masonluk meselesinde de bunun aynıdır! Türkiye’de masonluğun yasak edilmesini isteyenler, komünistliği yasak eden mantığın ardından gidenlerdir. Yani komünistlik, nasıl Türklüğü yıkacak bir fikir olduğu için ona karşı cephe alınmışsa, masonluğu da –Türklüğe düşman bir fikir olduğundan- kösteklenmeye layık görenlerdir. Acaba masonluk, bilindiği gibi, Türklüğe düşman bir fikir değil midir?

Masonluğun insanlık, hürriyet filan gibi fikirler için çalışan bir teşekkül olduğunu geveleyip durmanın öyle büyük bir manası ve ehemmiyeti yoktur. Zira kızılıların iddiaları da aynıdır. Yani onlarda, demokrasinin zaferi, insanlığın hürriyeti için çalıştıklarını söyleyip durmaktadırlar. Halbuki bu iddia ile gerçek arasında hiçbir benzerlik var mıdır?

Masonluğun müdafaasını yapanların bundan dolayı ilk olarak şu soruya cevap vermeleri lazımdır: Milletler arası bir teşkilat olan masonluk insanlık, hürriyet gibi fikirler için çalışan bir teşekküldür de o halde niçin gizlidir? Bugün böyle davalar ardından gitmek için gizli çalışmaya lüzum var mıdır?

Bugün, hürriyet ülkelerinde komünizm de gizli çalışmaktadır. Çünkü gayesi o hürriyeti yıkmaktır. Fakat bir hürriyet ülkesinde, hürriyet davasını güttüğünü ilan eden masonluk, niçin gizli olarak çalışmak lüzumunu duymaktadır?

Komünizmin Türklüğe düşman bir fikir olduğu için gizli çalıştığını düşünen kafalar, aynı ölçüyü masonluk için kullanmakta da haklıdır. Bu millet için faydalı olacak bir fikrin bu millettan gizlenmesinin mantıklı bir tarafı olabilir mi?

Milliyetçi Türkleri masonluk düşmanı yapan sebep, onları komünistlik düşmanı yapan sebebin aynısıdır. Masonlarla masoncuların bu düşmanlığı –tıpkı kızılar gibi- beylik sözler ve tekerlemelerle çürütmeye çalışmalarının hiçbir değeri olamaz.

Onlar –eğer ellerinden gelirse- masonluğun Türklük ve İslamlık düşmanı olmadığını ispat etmelidirler. Fakat bu ispat da kuru lafla, edebiyatla değil delillerle yapılmalıdır. Bu yapılmadıkça ve en başta gizlilik sırrı izah olunmadıkça, masonluğun kaldırılmasını isteyen fikir, fikir ve vicdan hürriyetine karşı gelme diye ilan eden mantıkla komünizmin kanun dışı sayılmasını fikir ve vicdan hürriyetini çiğnemek sayan mantık arasında hiçbir fark olamaz.

Nejdet Sançar hocamızın bu makalesi 7 Aralık 1951 tarihli ORKUN'un 62. sayısında "Okçuoğlu" müstear ismi ile yayımlanmıştır.

Tanrı Türk'ü Korusun!

Kıbrıs, Kıbrıs derler, bir nazlı yarıdır.
Bu garip gönlümde sevdası vardır.
Kıbrıs benim için namustur, ardır.
Namusuma göz dikmişler duyarım,
Göz dikenin gözlerini oyarım.

Beş parmağa kına yaktım kanımla
Gelin ettim şerefimle, şanımla
Kıbrıs için şaka olmaz benimle
Ben Kıbrıs'ı candan aziz sayarım.
Göz dikenin gözlerini oyarım.

Kıbrıs helalimdir, Türklük ölmezse,
Umrumda da değil kimse bilmezse
Dünya şahit olsun, eğer olmazsa
Kendi nikahımı kendim kıyarım.
Göz dikenin gözlerini oyarım.

O benimdir, yad ayağı basamaz.
Esme dersem rüzgar bile esemez.
Kıbrıs için kimse ahkam kesemez
Ora benim ata, dede diyarım.
Göz dikenin gözlerini oyarım.

Kıbrıs diye çoluk çocuk ölmüşüm.
Öz malımken, orta yerden bölmüşüm.
Gele gele şu noktaya gelmişim.
Vallahi bak, bölmekten de cayarım.
Göz dikenin gözlerini oyarım.

Dünyanın Kıbrıs'ı tanınması şart,
Tanımazsa eğer art niyetli, art.
Bunun adı resmen çifte standart
Ben adamın maskesini soyarım.
Göz dikenin gözlerini oyarım.

Hırvatistan, Slovenya dün anca,
Düze çıktı tanıdılar bak önce,
Kıbrıs hala tanınmıyor bu bence
Haçlı ruhu kalıbımı koyarım
Göz dikenin gözlerini oyarım.

Allah ömür versin Rauf Denктаş'a
O herkesle tek tek çıkıyor başa
Zafer inananın denmemiş boşa
Diyor ki : sırtımı Hakka dayarım.
Göz dikenin gözlerini oyarım.

Şu Kıbrıs için de hakkım yenirse,
İyi olmaz kavga benimsenirse,
Arif barış diyor kavga denirse,
Evvelallah ben her yola uyarım.
Göz dikenin gözlerini oyarım.

XIX esrin evvellerinde Şimali Azərbaycan Rusya tərəfindən zəbt edildikdən sonra (Türkmençay Sulh Muqavilesi) Azərbaycan'ın cənub topraqları İran'ın hakimiyyəti altına düşdü və beləliklə, Azərbaycan Şimali-Cənubi olmaqla ikiye bölündü.

Sovyet hakimiyyəti dövründə isə Şimal və Cənub terimi aradan götürülərək, Sovyet Azərbaycan'ı ilə evez edildi və bununla da, bölünmüş xalq, bölünmüş Azərbaycan problemi bacarıqla perdeləndi. 1918-ci il 28 mayda Şərqdə və Azərbaycan xalqının tarixində ilk Parlamentli Respublika, Azərbaycan Demokratik Respublikası yaradıldı. ADR Türk və İslam dünyasında ilk demokratik, hüquqi və dünyevi dövlət nümunəsi idi. Yeni demokratik respublika yaradılırken Azərbaycan'ın ərazisi 114 min km²-i əhatə edirdi. Rusya'nın işğalından əvvəl isə ərazilərimiz 150 min km²-i əhatə edirdi. Azərbaycan Demokratik Respublikası gərgin və müəkkəb içtimai-siyasi şəraitdə cəmi 23 ay fəaliyyət göstərəbildi.

Bolşeviklərin gələcəsinə sonra yaradılan Sovyetlər Birliyi, Azərbaycan'ı məcburi şəkildə öz tərkibinə daxil etdi.

QARABAG YARASI
Sovyet hakimiyyəti dövründə də topraqlarımıza qarşı təcavüz sona yetmədi. Belə ki, ərazimizin 26 min km²-i yeni yaradılan Ermənistan Sovyet Respublikasının tərkibinə daxil edildi. Bu siyasət sonrakı illərdə də davam etdirilmiş, 1947-53-cü illərdə 600 minə yaxın Azərbaycan Türkü öz dede-baba topraqları olan Qərbi Azərbaycan'dan məcburi şəkildə köçürülmüşlər.

Sonralar-Sovyetlər İttifaqının süqutuna gətirəcək buhranlı 88-ci ildə başlayan münaqişədə isə yerdə qalan 250-minə yaxın Azərbaycanlı öz topraqlarından (Qərbi Azərbaycandan) tamamilə deportasiya olundu. Beləliklə də, ermənilər öz ali məqsədləri-mono-etnik dövlət qurmaq yolunda iləriyə doğru daha bir addım atmış oldular.

1991-ci ildə Sovyet imperiyasının dağılması ilə Azərbaycan yenidən öz müstəqilliyini elan etdi. Bu zaman isə Ermənistanın Azərbaycan'a qarşı topraq iddiaları davam etməkdə idi. 1990-94-cü illərdə sürətlənən Qarabağ münaqişəsi nəticəsində Ermənistan Rusiya hərbi birləşmələrinin köməyi ilə Azərbaycan Respublikasının tərkib hissəsi olan Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətini (4400 km²) tamamilə işğal etdi və orada yaşayan Azərbaycan Türklərini soyqırma məruzə qoydu. Eyni zamanda Dağlıq Qarabağ ətrafı rayonları da işğal edərək, əhalisini vahşicəsinə qətlə yetirdilər.

1991 Esgeran

1991 Hadrut

Dekabr 1991- ci il Xocavənd (ərazisi 1458 km²)

26 fevral 1992-ci il Xocalı (ərazisi 936 km²)

8 may 1992-ci il Şuşa (ərazisi 298 km²)

17 may 1992-ci il Laçın (ərazisi 1875 km²)

3- 4 aprel 1993-cü il Kelbəcər (ərazisi 1936 km²)

23 iyul 1993-cü il Ağdam (ərazisi 1154 km²)

18 avqust 1993-cü il Cəbrayıl (ərazisi 1050 km²)

23 avqust 1993-cü il Füzuli (ərazisi 1112 km²)

31 avqust 1993-cü il Qubadlı (ərazisi 826 km²)

30 oktyabr 1993-cü il Zəngilan (ərazisi 707 km²)

İşğal olunmuş Dağlıq Qarabağ və onun ətraf rayonlarının bütün tarixi, mədəni abidələri məhv edildi və ya qəzet edildi. 100 minlərlə insan ev-eşiklərindən didərgin düşdü və öz vətənlərində qaçqınlıq tələyi yaşamalı oldu.

Bu işğallərlə bağlı, BMT-nin Tehlükəsizlik Şurası [Güvenlik Konseyi] aprel-noyabr 1993-cü ildə özünün 822, 853, 874, 884 sayılı qətnamələrini qəbul etmiş, lakin bu günə kimi yerinə yetirilməmişdir.

Ermənistan'ın Azərbaycan'a qarşı təcavüzü artıq 17nci ilinə yaxınlaşmaqdadır.

Ermənilər və onların ayrı-ayrı lobbilərinin dünya miqyasında apardığı Anti-Türk fəaliyyəti nəticəsində ölkəmiz topraqlarının 20%-ni itirdi.

Türk milləti susdukcə quduz köpek saldırıyor.

KELBECER - DAHA BİR FACİE!!!

Can qurban etməyin vaxtı çatıbsa

Senden hansı namerd esirgeyer can?

Qoyuram başımı ayaqlarına

Ey ana toprağım ey Azərbaycan

S .M.ŞEHRİYAR

Öz füsunkâr gözelliyi ilə yalnız İsviçre ilə muqayisə olunan Azərbaycan'ın güney güşəsi Kelbecer'in erməni silahlı qüvvələri tərəfindən işğal olunmasından 11 il keçir. 10 mart 1993 ncü ildən başlayaraq ermənilərin iki istiqamətdən Ermənistan'ın Vardenis və Dağlıq Qarabağ'ın Ağdərə istiqamətində başladığı hücumlar nəticəsində 1988-ci ildən düşmən muhasarasında mərcliklə dayanan, düşmən həmlələrinə layiqincə cavab verən Kelbecer 2 aprel 1993 - cü ildə süquta uğrayaraq düşmən pənçəsinə keçdi.

52000 nəfər Kelbecer əhalisi yüz illər boyu dedə-babalarından miras qalmış var-dövlətini, ev-eşiyini, əmlakını, məzarlıqlarını qoyaraq hər addımında ölüm qoxusu gələn Murov yolu ilə piyada Kelbecer'i tərk etmək məcburiyyətində qaldılar. Yolda 220 nəfər mulki vətəndaş həlak oldu, 321 nəfər isə bitkin düşdü və ermənilər tərəfindən girov götürürdülər.

Rayonun 130 - yaşayış məntəqəsi, o cümlədən dünya əhəmiyyətli sanatoriyası, 500 - den çox sənaye, tikinti, kolxoz, sovxoz, ticarət, içtimai "iaşə və sair xidmət obyektləri , 13 min yaşayış evi, 324 sosial " mədəni obyekt düşmən elinə keçirərək darmadağın edildi. Rayon əhalisinə mənxsus 100 min baş iri buynuzlu, 500 min baş iribuynuzlu mal "qara, 5 min at, 1 milyon ev quşu, 50 min arı ailəsi, 130 minik maşını, 195 min ədəd xalca " kilim, 320 min dəst yorgan dөşək, 50 min ədəd mebel dəsti, 26 min ədəd televizor və sair, düşmən tərəfindən qəret olunaraq Ermənistan'a daşındı. Ümumiyyətlə 1993 - cü ilin qiymətləri ilə Kelbecer'in işğalı nəticəsində əhaliyə və dövlətə 761,4 milyon ABS dolları dəyərində maddi ziyan dəymişdir. 11 ildir ki, Kelbecerlilər respublikanın 56 rayonunda 707 yaşayış məntəqəsində özlərinə muvəqqəti sığınacaq taparaq uğursuz tələlərinin ağa məcburi köçməlik illərini yaşayırlar.

Böyük strateji əhəmiyyətə malik olan, Azərbaycan'la Ermənistan arasında Qala qapısı kimi dəyərləndirilən Kelbecer artıq 11 ildir ki erməni elindədir. Bununla da ermənilər qarşılıqlı qoyduqları məqsədə " Dağlıq Qarabağ'ın taktiki olaraq Ermənistan'a birləşdirmək isteklərinə nail oldular. Muharibə də hələdəci əmil olan məvki üstünlüyü qazandılar. Həm də Kelbecer'i ələ keçirməklə düşmən Ağdam'ı, Füzuli'yi, Qubadlı'yı, Cəbrayıl'ı işğal etmək şansı əldə etdilər.

Onlar bu zəfərlərinin əbədiyyən olmasını əslə düşünməsinlər. Ermənilər düşünməsinlər ki, biz unutmışıq.

TÜRKÜN TOPRAĞI ONUN NAMUSU OLMUŞDUR. TÜRK AÇ KALIR ANCAK NAMUSSUZ KALAMAZ!!!

Biz TÜRK Gənçliyi Tanrı'nın yardımıyla bu topraklarımıza sahib çıxacağıız. Qarabağsız Azərbaycan olmadı və OLMAYACAKTIR!!!

QARABAG BİZİM YUMRUK BOYDA QELBİMİZDE DÜNYA BOYDA SEVİNCİMİZDİR.

BİZ O SEVİNCE QOVUŞACAGIQQ!!! SAVAŞ ALNİMİZA YAZILIB!! EY BÖYÜK MİLLETİN GENÇLİĞİ SAVAŞA HAZIR OL!!! QARABAG BİZİ GÖZLEYİR!!!

TANRI TÜRK'Ü QORUSUN!

Dokuz-Oğuz Uygurlar evvelce, Kamlançu adı verilen bir ülkede otururlarmış. Burada Tuğla ve Selenga adlı iki ırmak akarmış. Bir gece oradaki iki ağacın üstüne, gökten bir nur sütunu indi. Bu ağaçlardan biri huş yahut kayın ağacı, diğeri kasuk(yani Cihanguşaya göre çamfıstığı, Kaşgarlı Mahmut'a göre fındık) ağacı idiler. Bu ağaçlardan birinin karnı şişti. Dokuz ay on gün sonra ağacın karnında bir kapı açıldı. İçeride, ağızlarında gümüş emzikler bulunan beş erkek çocuk görüldü.

Daha çocuklar doğmadan,bu ağaçların etrafında otuz kadem nısıf kutruna gümüşten bir daire vücuda gelmişti. Ağaçlardan musiki sesleri işitilirdi. Gökten inen nur sütunu, orada yeşimden bir kaya vücuda getirmişti. O civardaki Türkler, bu çocukları büyüttüler. İsimlerini Sungur Tigin, Kotur Tigin, Tükel Tigin, Or Tigin, Böğü Tigin koydular. Bunlar 15 yaşına gelince baba ve analarını sordular. Türkler, onları iki ağacın yanına götürdüler. “İşte, bunlardan biri babanız, biri ananızdır” dediler. Çocuklar, bu ağaçlara büyük hürmet gösterdiler. “Sevgili anamız, babamız” diye samimi muhabbetlerini arz ettiler. O zaman, ağaçlar da dile gelerek evlatları hakkında hayır duada bulundular.

Nihayet, bir gün halk toplanarak Böğü Tigin’i, Han intihap ettiler. Çünkü Böğü, her boyun dilini ve obaların sayısını biliyordu. Böğü’nün üç kargası vardı ki, her yerde olan biten şeyleri kendisine haber veriyorlardı.

GOÇ DESTANI *

Böğü Tigin, bir gece rüyasında beyazlar giyinmiş ■ ADIL ERYILMAZ ne eminde beyaz bir asa tutan, ak sakallı bir adam gördü. buldu@yaranis.com şeklinde bir yeşim taşı göstererek “Türkler, bu Kut Dağı’nı ellerinde tuttukça, dört bucağa hakim olacaklardır” dedi. Böğü Han, bir gece otağında uyumak için yatağına girmişti. Birden bire pencerenin açıldığını, içeri semavi bir kızın girdiğini gördü. Bu kız, meleklerden daha güzel, perilerden daha cazibeli idi.

Böğü Han, neye uğradığını anlayamadığından gözlerini kapayarak kendisini uyuyormuş gibi gösterdi. Kız sağa döndü, sola döndü. Genç Hakanı uyandırmak için çok çalıştı. Fakat bir türlü uyandıramadı. Nihayet ümidini keserek, pencereden çıkıp gitti. Ertesi gece kız yine geldi. Genç Hakan, yine kendisini derin bir uykuya dalmış gibi gösterdi. Kız, yine bu uykucu hükümdarı uyandıramayarak gitti. Sabah olunca, Böğü Han, kızın yine geleceğini düşünerek, buna bir çare bulmak üzere işi vezirine açtı. Vezir dedi ki: “Hakanım, bunda korkacak bir şey yok. Belki hepimizin sevineceği bir fal-i hayır var. Bu kız, bir ilahe olmalı. Gelişi, size kutlu bilgileri öğretmek içindir. Yarın gece yine gelirse, artık kendinizi uykuda göstermeyin. O zaman, ne için geldiğini anlarsınız.” Üçüncü gece kız yine geldi. Fakat bu kere, Böğü Han onu ihtiramla karşıladı ve ona bir ilaheye arz edilmesi lazım gelen ihtiramı gösterdi. Bu kız, gerçekten bir ilahe idi. Böğü Han’a, yeni bir din öğretmek için gelmişti.

Gök Kızı, Böğü Han’a, “Arkamdan gel!” dedi. Genç hükümdar, ilaheyi takip etti. Az uz gittiler, dere tepe düz gittiler. Nihayet Ak Dağa ulaştılar. Orada Böğü Han’a, yeni dinin gizli hakikatlerini anlatmaya başladı. Bundan sonra, her gece Gök Kızı otağa gelir, Böğü Han’ı Ak Dağ a götürürdü. Bu hal, yüzlerce gece devam etti. Böğü Han, yeni dinin bütün sırlarını öğrendi ve bütün dini ve sihrî kuvvetlere mazhar oldu. Bir gece, artık bu esrarengiz mülakatların son gecesiydi. Gök Kızı veda ederken dedi ki: “Yerde, gökte ne varsa hepsini öğrendiniz. Ben artık gelmeyeceğim. Yarından itibaren, dünyanın dört bucağını fethetmeye başlayınız ve gösterdiğim yolda adalet yapınız. Size öğrettiğim hakikatleri, her taraf yayınız!”

Sabah olunca Böğü Han, kardeşlerini çağırdı. Her birini bir orduya nasp ederek, bunları dört bucağın fethine gönderdi. Kendisi de büyük bir ordu ile Çin’in üzerine yürüdü. Hepsî seferlerinde muvaffak oldular.

Böğü Han’dan otuz göbek sonra, torunlarından Yulun Tigin tahta çıktı. O zaman Çin’de Tang sülalesi hakimdi. Çinliler Türklerden korktukları için Fağfur, Kie-Lien adlı kızını, Hakanın oğlu Galı Tigin’e göndermeye karar verdi. Bir elçi refakatiyle, prensesi gönderdi.

Elçi yolda, Türklerin satvet ve şevketinin Kut Dağı adlı bir yeşim kayadan ileri geldiğini öğrendi. Yulun Tigin'e dedi ki: "Hükümdarım size en kıymetli mücevherini gönderdi. Siz de karşılık olarak ona bir hediye göndermek isterseniz, bizce makbule geçecek Kut Dağı kaya parçasıdır. Bu kayanın, sizce hiçbir kıymeti yoktur. Bunu hükümdarıma hediye ederseniz çok makbule geçer." Yulun Tigin, Çin Medeniyetine, kendi milli harsından ziyade kıymet veren milliyetsiz bir hükümdardı. Kut Dağı'nın otuz batından beri, Türklerin mukaddes bir metarı olduğunu bilmiyordu. Türklerin milli mefkuresi adeta bu yalçın kayada temessül etmişti. Yulun Tigin bu milli timsali, bir kızın bedeli olarak, Çin hükümdarına vermekte bir beis görmedi. Yalnız, bunu nasıl götürebileceklerini sordu. Çin elçisi, kayanın etrafına odunlar yığı. Üzerine fiçılarla sirke döktü. Odunları ateşe verince, kaya pare pare dağıldı. Elçi, bu parçaları dikkatle toplatarak, arabalarla Çin'e sevk etti. Orada, sihirbazlar bunu yağma ettiler. Her parçası, dünyanın bir köşesine gitti. Bunun bir parçası nereye gittiyse orada feyiz, bereket, saadet husule geldi. Türk yurdu ise, bilakis, bütün feyzini yümnünü birden kaybetti. Kut Dağı gidince, Kamlançu'da bütün yeşillikler sarardı. İrmakların, derelerin suyu çekildi. Semanın rengi değişti. Bir kasvet başladı. Bütün kuşlar, yabani hayvanlar, ehli hayvanlar, hatta memedeki çocuklar: "Göç, göç, göç!" diye bağırmaya başladılar. Bir taraftan salgın hastalıklar insanları kırıyordu. Yedi gün sonra Yulun Tigin öldü. "Göç" sesleri devam ediyordu. Türkler, anladılar ki bu ülkenin Yer-Suları artık kendilerinden orada kalmasını istemiyor.

Çadırlarını yıktılar. Eşyalarını, çoluk çocuklarını hayvanlara yüklediler. Göç etmeye başladılar. Akşam olunca, "Göç!" sesleri duruyordu. Sabahla beraber tekrar başlıyordu. Turfan ülkesine gelinceye kadar, "Göç!" nidaları devam etti. Orada artık bu sesler kesildi. Demek ki, buranın Yer-Suları kendilerini kabul ediyordu. Turfan'da yerleştiler. Beş ordunun torunları, galiba beşli teşkilatı muhafaza ediyorlardı. Bundan dolayı olacak ki, oturdukları yere Beş-Balık yani "Beş Şehir" namını verdiler."

Dün Kut Dağını bir kannışlı cariyeye uğruna düşmana teslim edenlere nazire yapılrıcasına, bugün de aynı kahpe kannış gösteren Karen Fogg-ların A.B. hülyasına, bir Evangelist puştun Büyük Ortadoğu Planı şerefsizliğine, Kıbrıs hediye edilmek isteniyor.

Çok defa tekrarlandı ama burada bir kere daha tekrarlamamız elzem olan bir şey var. O da, Kıbrıs'ın neden bu kadar önemli olduğudur.

1-Stratejik olarak Kıbrıs, bizim Akdeniz'e açılan kapımız olduğu gibi Türkiye'yi kuşatma altına almak isteyen düşmanlarımızın da kilit noktasıdır.

2-Kıbrıs adası ve özellikle adanın kuzey kıyıları açıklarında bulunan petrol ve benzeri maden yatakları dolayısıyla Kıbrıs aynı zamanda geleceğin enerji merkezi olma yolundadır.

3-Megalo İdea ile Turan arasındaki bu ezeli ve ebedi savaşın kilit noktası olmak dolayısıyla da Kıbrıs, sadece Türkiye'nin değil bütün Türk dünyasının da kalbinin attığı yer olarak bile günümüzün Çanakkale'si olmak bakımından büyük ehemmiyete haizdir.

4-Kıbrıs, Türklük ve İslam dünyasının son 350 senedir, Haçlıdan geri alabildiği, yani Haç'a karşı hilalin ileri harekate giriştiği ve başarılı olduğu tek toprak parçası olmak sıfatıyla da Kıbrıs alelade bir olay olmadığını göstermektedir.

5-Son 10 senedir kurulmasına çalışılan A.B.D.'nin yeni dünya düzenine karşı geliştirilmeye çalışılan akımların (Avrasyacılık vb.) da gözü ve kulağı Kıbrıs'tadır. Avrasyacılığın lokomotif ülkesi olan, daha doğru bir deyişle, Avrasyacılığı kendi yayılmacı emellerine yeni bir kılıf olarak ortaya atan Rusya da, sırf Amerika'nın kendi yakınlarına gelmesine engel olmak için ve petrol ve doğalgaz yataklarına yaklaşmasını istemedikleri için, Türkiye'ye yardım edebilir.

Görülmektedir ki, Kıbrıs sadece Türkiye'nin bir meselesi değildir, en az Türkiye kadar bütün Türklüğün ve İslamlığın meselesidir. Hatta bütün dünyada Amerikan emperyalizmine karşı çıkanların da meselesi olmak durumundadır. Olacaktır da. Geçmişte yaptığımız Kurtuluş Savaşında, nasıl ki emperyalizmle mücadelede, Afrika'dan Asya'ya bütün esir milletlere yol göstericiliği yapmışsak, bugün de Kıbrıs'ta sağlam durarak, yani Denктаş gibi onurlu bir duruş göstererek, Turan'a daha kısa bir yoldan varabiliriz.

Tanrı Türk'ü Korusun!

Kıbrıs'ın Çıığı; emekli Albay Hüseyin Mümtaz'ın Mart ayı içerisinde piyasaya çıkan yeni kitabıdır. Kitap; Toplumsal Dönüşüm Yayınları tarafından yayımlanmaktadır. Takip edebildiğimiz kadarı ile Kıbrıs'ın Çıığı, sayın Hüseyin Mümtaz'ın şimdiye kadar yayımlanmış olan 12. kitabıdır.

Milli hassasiyetlerini muhafaza eden çevrelerce takip edilen pek çok dergide ve internet sitelerinde makaleleri yayımlanan Albay Hüseyin Mümtaz, bir dönem Kıbrıs'taki vatan mücadelesinin ön cephesinde çarpışmış deneyimli bir asker olmasının yanı sıra kaleminin sağlamlığı ve yazılarında ustalıkla kullandığı bilgi birikimi ile de başarılı bir yazar olduğunu fazlasıyla kanıtlamıştır.

Aydın kirlenmesinin yaşandığı, kalemlerin ve vicdanların Karen Fogg'lara, Verheugen'lere satıldığı böylesi bir dönemde, konulara yaklaşımı ve cemiyete sunduğu özgün düşünceleri ile Hüseyin Mümtaz, maalesef cilde sokulmuşçasına Türkçü fikirlere susamış olan Türk milletinin bu yarasını elinden geldiği kadar – ki BOZKURT'u hazırlayan bizlerce mükemmelleme tedavisi etmektedir.

Bu özellikleri ile Hüseyin Mümtaz'ı, Türk milletinin düşünce hayatında büyük ihtiyaç duyduğu Türkçü zihniyetlerden biri olarak kabul etmek yerindedir.

336 sayfadan oluşan Kıbrıs'ın Çıığı; yazarın son birkaç ayda kaleme aldığı makalelerinin bir derlemesidir. Kitap okurları için, seri makalelerin bir araya getirildiği kitaplar genelde itici gelmekle birlikte, öğrendiğimiz kadarı ile bir ay içerisinde iyi bir satış rakamına ulaşan Kıbrıs'ın Çıığı bu önyargıyı da ortadan kaldıran eserlerden biri olmuştur.

Tarihe düşülen birer not olan bu makaleler; her gün ve her saniye bir şeyleri değiştirilen Kıbrıs müzakerelerinde, her gün ve her saniye yeni ihanet oyunlarının sahnelendiği güzel Kıbrıs'ımızda yaşanan tüm gelişmeleri, tüm hakikatleri sanki bir günlük tutmuşçasına okuyucuya sunmaktadır. Bugünün genç nesli nasıl ki; “Girit'te eskiden Türkler mi yaşıyordu” sorusunu soruyor ise yarınki Türk gençlerinin de, “Kıbrıs'ta eskiden Türkler mi yaşıyordu” diye sormamaları için; aklı başında olan, vicdanında muhafaza etmesi gereken milli duygularını Avrupa Birliği'ne satmamış olan bütün Türklerin iyi okuyup iyi anlamaları gereken makaleler bu kitapta bir araya getirilmiştir. Siz de, kitabın arka kapağında yazan, sayın Hüseyin Mümtaz'ın Cumhurbaşkanımız BOZKURT Rauf DENKTAŞ'a söylemiş olduğu gibi; “Kıbrıs'ta kazanmışken kaybetmeye tahammülümüz yok” diyenlerden iseniz bu kitabı mutlaka beğeneceksiniz.

24 Nisan'da Kıbrıs'ta yapılacak olan referanduma evet oyu verme niyetinde olan muhterem (!) zevat da Kıbrıs'ın Çıığı'nı alıp bir köşeye saklasınlar. Ölmez, sağ kalırlarsa torunlarına Kıbrıs'ın nasıl kaybedildiğini anlatmak için bu kitaba ihtiyaçları olabilir.

Sayın Komutanımız, emekli Albay Hüseyin Mümtaz'a BOZKURT dergisi olarak “zihnine ve kalemine sağlık” diyoruz...

Tanıtmış olduğumuz diğer kitaplar gibi bu kitabın da korsan baskılarını kesinlikle almayınız, dağlı güruhunun yasa dışı gelir elde etmesine destek vermeyiniz.

Mart ayının ilk günlerinde, Türkçü Gençlik Dergisi BOZKURT'un sürekli yazarları ile yapmış olduğumuz toplantıda, dergimizin 4. sayısı için **ayrıntılı** bir seçim değerlendirmesi yapılması düşünülmüştü. 28 Mart'ta yapılan seçimler ile derginin yayına gireceği tarih arasındaki sürenin kısa oluşu ve bu sayımızın Kıbrıs Özel Sayısı olması nedeniyle seçim sonuçlarının değerlendirilmesini, kısa fakat öz olacak şekilde yapmaya karar verdik.

Öncelikle, 28 Mart Pazar günü yapılan mahalli idareler seçiminin Türk milletine hayırlı olmasını Ulu Tanrı'dan diliyoruz. Halkın takdirine diyecek pek fazla sözümüz olmayacaktır lakin bilgisizlik ve kandırılmışlık sebebiyle ampul partisine oy veren Türklere, yine Ulu Tanrı'nın akıl-fikir ihsan eylemesini diliyoruz.

Herkes kendine göre bir seçim analizi yapmakta ve farklı yorumlar öne sürmektedir. Ne var ki hiç kimse hazırlanan ve hızlandırılan büyük plandan bahsetmemektedir. Yorumcuların çoğu, günlük politika ve özünde önem taşımayan istatistikler ile uğraşmaktadır. Bizim görevimiz ise bir sonraki adımı görmek ve oyunu bozmaktır...

Ampul partisi, arkasında topladığı uluslar arası çıkar çevreleri ve maaşlı basının desteği ile her türlü fikir saptırma tekniğini (manipülasyon veya **ampülişyon**) kullanarak, yerel yönetimlerin çoğunu ele geçirmiştir.

KISA VE ÖZ OLARAK SEÇİM DEĞERLENDİRMESİ
Mediastatistikler - bilmeyen muhalife partilerin, halka yeni açılımlar ve alternatifler sunmaktan uzak, milli projelerden yoksun, sadece kendine biçilen rolü oynamakla yetinen tavırları sayesinde **MURAT TURKMENATA** **OGUZ KARAHAN** ampul partisi için boş ama dışardan kulağa hoş gelen ılımlı islam, AB üyelik, güç çözümleri, çözüm değil ve sair sözleri de bolca kullanarak arzu ettiği oy artışını ve yerel yönetimleri kazanmıştır. Ampulün, İl Genel Meclisi seçimlerinde % 42 oy alması, halkın seçim konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığına da göstergesidir.

Dışardan alınan paralar ile **geçici** olarak sağlanan ekonomik iyileşmenin bu oy artışındaki katkısını kimse inkar edemez. Fakat seçmenlerin önemli bir çoğunluğunun İl Genel Meclisi oylarının partiler için yurt çapında bir genel değerlendirme yöntemi olduğunun farkında olmayışları bu artışa daha büyük bir katkı sağlamıştır. Ampule, koyu bir AB sempatizanı olan ANAP'a ve PKK'ya verilen oyların toplamı tamı tamına % 50'dir. Bu ülkede hainlerin çoğaldığı yadsınamaz bir gerçek olmakla birlikte yine de Kıbrıs'ın satılmasına, eyalet yasaları yolu ile ülkemiz topraklarını da içine alan bir Kürdistan'ın ortaya çıkmasına, Kerkük'ün çakallara teslim edilmesine, Ermeni sınırının açılmasına, Baş Papazın ekümenliğine ve papaz okulunun açılmasına ve daha nicelerinin olmasına destek verecek hainler ülkenin yüzde 50 sini oluşturamaz. O halde, halkın İl Genel Meclisi seçimlerinde kendi kaderlerini oyladıklarının farkında olmadıkları sonucu çıkmaktadır.

28 Mart akşamı ampul partisi genel başkanının kameraların karşısına geçip, "bundan sonra hızla **(KAMU YÖNETİMİ TEMEL KANUNUNU)** TBMM'den geçireceğiz" demesi şu andan itibaren başımıza gelecek belaların ilkidir.

Ampul'ün temel amacı Adem-i Merkezîyetçi bir yapı için gerekli zemini oluşturmaktır bir başka deyişle Türkiye'yi çökertmek için Federal yapının zeminini hazırlamaktır. Bu ortamı oluşturmak için önce belediyeleri ve yerel yönetimlerin büyük bölümünü bir tekel altına alması gerekiyordu, bu seçimle onu kazandı. Şimdi, Türklere adem-i merkezîyetçi kültürü aşılama çalışacak, başta uluslararası kuruluşlar ve onların uzaktaki sivil kuruluşlar yoluyla, kurumsal yapılardan başlayarak sıradan insana kadar beyin yıkama seansları şeklinde eğitimler verilecek ve toplumun yapısı temelden bozulmaya çalışılacaktır. Düşünsel köklerini, Katolik kilise fermanları, Alman hukukunun federalist teorisi, devleti "ikincil" sayan Liberalizm ve Maastricht Anlaşması gibi bizimle alakasız kaynaklardan alan bu Ampul Fermanı,

Ampul partisinin önemli destekçilerinden biri olan Tarhan Erdem isimli kişi, seçim öncesinde ortaya attığı hayali anket ile arzu edilen saptırmayı gerçekleştirerek ampule en büyük hizmeti yapmıştır. Tarhan Erdem'in hayalhanesinde ürettiği % 58-60 oranları; ampul karşıtı olan fakat hangi partiye oy vereceğine karar veremeyen kafası karışık vaziyetteki bir çok seçmenin 28 Mart günü sandık başına gitmemesine sebep olmuştur. Bir oy her zaman için bir oy olmakla birlikte, sözü edilen hayali anket "Nasıl olsa adam % 58'le gücüne güç katacak, benim bir oyum neyi değiştirebilir ki?" sorusunun zihinlerde yer edinmesini sağlamıştır. Yüksek Seçim Kurulu'nun bildirdiği sayıya göre, ampul aleyhine oy kullanması kuvvetli bir ihtimal olan 13 milyon seçmen o gün sandığa gitmek yerine bahçede mangal yapmayı, parkta köpeğini gezdirmeyi tercih etmiştir.

Seçim sonuçlarında gördüğümüz ve dikkatle incelenmesi gereken bir başka netice de PKK'nın beklediği ölçüde oy alamamış olması ve dahası önceki dönemde yönetimini elinde bulundurduğu illerin bir kısmını ampule kaptırmış olmasıdır. Seçim öncesinde meydanlara çıkan, PKK'nın sivil uzantısının lideri durumundaki şahıs ne hikmetse nutuklarında ampul partisini bir kez dahi eleştirmemiş, her zamanki beylik lafları sıralamıştır. Bir parti iktidarda değilse muhalefettir, muhalif olan doğal olarak iktidarı beğenmez ve eleştirir. Sivil uzantı eleştiri yapmadığına göre demek ki iktidarın tüm yaptıklarından memnundur. Bu aynı zamanda; "İktidardaki parti benim arzu ettiğim tüm icraatları şu anda gerçekleştiriyor" demektir. Kürdçe eğitim, Kürdçe isim, Kürdçe televizyon, ikiz ihanet yasaları, uyum yasaları demek ki PKK'nın arzu ettiği icraatlardır. Burada bir son söz olarak, "**Kendi zindanda, fikri iktidarda** durumu hakikat olmuştur" dersek yanlış olmayız.

Seçim öncesinde en çok korkulan neticelerden biri, DSP-MHP-ANAP hükümeti sırasında ulusalcı DSP ile isminin başında M harfi bulunan partinin vekillerinin de oyu ile Türkçe adını kaybederek Rumca ad verilen güzel Türk şehri İçel'in PKK tarafından ele geçirilme olasılığının bulunması idi. Çok şükür bu gerçekleşmemiştir. Bütün komplolara ve sistematik göç programlarına rağmen Türk İçel, kendini korumayı başarmıştır.

Hıyanet hareketlerine Kültür Bakanlığı döneminde de kol-kanat geren PKK'nın İçel adayı, sosyal demokrat oyları bölme amacına ulaşamamıştır. Buna karşılık ampul partisinin adayı PKK'ya verilecek oyları az da olsa bölmeyi başarmıştır.

İçel'imizin İl Genel Meclisi seçimi sonuçlarına baktığımızda 1. parti olarak isminin başında M harfi bulunan partiyi görüyoruz. Sandıktan 2. parti olarak CHP çıkmaktadır. CHP'nin bu ilimizdeki adayı seçimi kazanarak belediye başkanı olurken, Hareketsiz partinin belediye başkan adayı ise ancak 3. olabiliyor. Bu sonuçlar bize İçel'de önemli bir gerçeği göstermektedir. İçel'de halen çoğunluk olan Türkler, burada uygulanan Kürdleştirme faaliyetlerine karşı İl Genel Meclisi seçimlerinde tepkilerini göstermişlerdir. Bu ilimizdeki belediye seçimlerinde "en güçlü Türk aday" desteklenmiş ve CHP adayı seçimi kazanmıştır. İl Genel'de birinci sırada iken MHP belediye başkan adayının seçimi kazanamaması ise diğer bir çok ilde de gördüğümüz gibi bu partinin başkan adayı belirlemede önemli strateji hataları yaptığıının açık bir örneğidir.

28 Mart'tan hemen sonra ekran karşısına geçen, MHP genel başkan yardımcısı Faruk Bal, Türkiye genelinde alınan % 10.5 luk oy oranına bakarak, "seçimin tek kazananı bizim partimizdir" türünden açıklamalarda bulunmuş. İsmi başında M harfi olmasına rağmen milli konuları hep geriden takip eden bu partinin; Kerkük'te Türklerin yaşadığını seçimden bir ay önce öğrenen genel başkanı Bahçeli zade Devlet efendi ve çalışma arkadaşları; MHP'nin kemikleşmiş oyunun daima % 10 olduğunu, 3 Kasım 2002'de bu oranın % 8.5 a düşmesinin sadece bir tepki göstergesi olduğunu, MHP'nin bu seçimde "**ne uzayıp ne kısaldığını**" idraktan yoksun iseler, bütün ümidini bu partiye bağlamış milyonlarca seçmenin vay haline... Her yıl kurultay düzenledikleri Erciyes'in bağlı bulunduğu Kayseri'de topu topu 6 beldeyi almışlar Bahçeli zade Devlet efendi'nin memleketi ve seçimden önceki son üç gün karargah kurduğu Osmaniye ilinde ise bırakınız ili, bir tek ilçe dahi kazanılamamış, sadece ve sadece 3 tane beldeyi alabilmişler. Olayın en komik yanı, Osmaniye'nin ampullü yeni belediye başkanının Osmaniye'li değil K.Maraş Andırınlı olmasıdır. Küçük bir ilde hemşehrilik bağı hep öncelikli tercih sebebiyken bu ilin halkının MHP'ye yüz vermemiş olması dahası İl Genel Seçiminde ampulün MHP'yi 25 Bin oy farkla geçmesi, **MHP'nin yanlış bir adam tarafından**

Bundan başka koşul kelimeleri TRUE ve FALSE boolean türü değişkenler ile de kontrol edilebilir. TRUE koşulu doğru olarak, FALSE ise koşulu yanlış olarak algılar.

if (TRUE) {Koşul doğru, if bloğu geçerli}

if (FALSE) {Koşul yanlış, if bloğu geçersiz}

Yukarıdaki örneklerin her ikisinde de elimizde iki tane seçenek vardı. Mesela \$a ve \$b değişkenlerini karşılaştırdığımızda \$a'nın \$b'den ya büyük yada daha küçük olacağı olasılığı üzerinde durduk. Halbuki \$a ile \$b birbirlerine eşit olabilirler.İkiden fazla koşul değerlendirmek istediğimizde elseif komutunu kullanabiliriz. phpders3.1.php \$a ile \$b nin birbirine eşit olma ihtimalini de göz önünde bulundurarak yeniden şu şekilde yazabiliriz:

```
001 <?php
002
003 print "<html><body>";
004
005 $a = 1;
006 $b = 2;
007
008 if ( $a > $b ) {
009     print "a değişkeni b değişkeninden
büyük!!!";
010 } elseif ( $a == $b ) {
011     print "a değişkeni ile b değişkeni
birbirine eşit!!!";
012 } else {
013     print "a değişkeni b değişkeninden
küçük!!!";
014 }
015
016 print "</body></html>";
017
018 ?>
(PHPders3.2.php)
```

BİLGİSAYAR DÜNYASI

■ GÜRHAN ÖZEN
gurhan@atsiz.org

Yukarıdaki dosyanın 10. satırında eşitlik koşulu test ediliyor. Bir if iş akışı kontrol bloğunda dilediğimiz kadar elseif komutunu kullanabiliriz.

İş Akışı Kontrolü, Döngüler:

Herhangi bir programlama dilinde mutlaka olması gereken yapılardan birisi de karar-verme/koşul yapılarıdır. Bu yapılar if/else blokları ile ifade edilir. Eğer ki if kelimesinden sonra verilen koşul doğru ise, if kelimesini takip eden blok içindeki bütün kod çalıştırılır. Değil ise, ve if blokunu takip eden bir else bloğu varsa else bloğu içindeki bütün kod çalıştırılır. Yani kod algoritması:

if (koşul) { Eğer koşul doğruysa program buradaki kodu çalıştıracak, değil ise program bu bloğu atlayacak. } else { ...Eğer ki if'den sonra belirtilen koşul doğru değil ise buradaki kod çalıştırılacak, doğru ise program bu bloğu atlayacak. } şeklinde verilebilir. Şimdi bunu bir örnekle açıklayalım:

```
001 <?php
002
003 print "<html><body>";
004
005 $a = 1;
006 $b = 2;
007
008 if ( $a > $b ) {
009   print "a değişkeni b değişkeninden büyük!!!";
010 } else {
011   print "a değişkeni b değişkeninden küçük!!!";
012 }
013
014 print "</body></html>";
015
016 ?>
(PHPders3.1.php)
```

Yukarıdaki kodda \$a ve \$b adlarında iki tane değişkenimiz var ve \$a değişkeninin \$b değişkeninden büyük olup olmadığı testi yapılıyor. 8. satırdaki ifade \$a > \$b koşulunun doğru olup olmadığını kontrol ediyor. Elimizdeki koda göre \$a, \$b'den küçük olduğu için program 9. satırı atlayacak, doğrudan else bloğunun içindeki kodu çalıştıracaktır. Yukarıdaki örneğe göre program 8. satırdaki ifade yanlış olduğundan doğrudan 11. satırdaki kodu çalıştıracak. PHP dili, C dilinde olduğu gibi, koşul karşılaştırmalarında 0'ı yanlış, 1' doğru olarak algılar. Yani

```
if (1) {Koşul doğru, if bloğu geçerli}
if (0) {Koşul yanlış, if bloğu geçersiz}
```

şeklindeki koşul cümleleri de geçerlidir.

TÜRK YİĞİTLERİ

■ www.turkyigitleri.com

MİLLİ ŞEHİT KEMAL BEĞ

(18⁸⁴ Yıllardan beri Türk vatanını parçalamaya çalış-
ve her türlü hareketi gayeleri için meşru sayan
Biri Ermeniler, Mondoros Mütarekesi'ni takip eden
ilçe günlerde gadre uğramış insanlar pozunda ortaya
Mo atılırlar. Kendilerini sürgüne tabi tutanların
yap cezalandırılmasını isterler. Bu isteklerin Mister
başl Brown'un telkiniyle Padişaha da kabul ettirirler.
Ern Durumun yatıştırılması için suçlu aranmaya
Ker başlanır. Sanık sandalyesine çıkarılanlardan biri
geç de Boğazlıyan Kaymakamı Kemal Beğ'dir.
sızl:

İDDİA

BO Facia 1919 yılının Şubat ayında başlamıştı.
gen Boğazlıyan Kaymakamı ve Yozgat Mutasarrıf
katl Vekili olan Kemal Beğ, Ermeni tehcirinde
hatı ölümlere sebebiyet verdiği iddiası ve idam isteği
gün ile yargılanacaktı.
topl Kemal Beğ, aynı iddia ile, daha önce Yozgat
İstinaf Mahkemesinde yargılanmış ve beraat
Err etmişti. Şimdi, bu mahkemenin verdiği karar
Ke dikkate alınmıyor, yeniden divanî harp önüne
çıkartılıyordu. Devir öyle bir devirdi ki, Kemal
Yoz Bey'i savunacak bir avukat bile bulmak zordu.
Hin Fakat Sadeddin Ferid Bey adında cesaret sahibi
Ern bir dava vekili gönüllü olarak, Kemal Bey'in
yer müdafaasını üzerine aldı.
hak

aley Yozgat'ta beraat ettiğini ileri süren Kemal Beğ'in
faal yeniden yargılanmasına karar veren Divanî harp
Efe başkanlığını Hayret Paşa yapıyordu. Divanî harp
Hül savcısı Sami Bey görüşünü kısaca anlattı: "Yüksek
Hin mahkeme heyeti, devletin ve milletin temiz alnına
mer sürülmüş olan lekeyi ancak bir şekilde
İhti temizleyebilirdi: Herkesçe bilinen facialara ve
Me mezalime sebep olanlar hakkında kanunî
Kar gereklerin yapılmasıyla... Yüzyıllardan beri
öğr Osmanlı saltanatında refah ve saadet içinde
her yaşayan gayri müslim unsurların sebep oldukları
kişi olaylar, idari hatalardan çok dış tesirlerden
geç doğmuştu. Dosyalardan ve yabancı basından
Am aldığı bilgilere göre, Ermeniler çok iyi
bul hazırlanmış teşkilatlarıyla Osmanlı vilayetlerinin
Osr en önemli ve sınır bakımından en tehlikeli
katl bölgelerinde birtakım mühim hareketlerde
birl bulunmuşlardı. Bunun üzerine Savaş Hükümeti
1331 senesi Mayısında tehcire başvurmuş ve
yanlış bir düşünceyle bu işi çocuklara ve
kadınlara kadar yaygınlaştırmıştı. İşte bu
tedbirsizlik sebebiyle, bazı kimseler şahsî
çkarlarını düşünerek bilinen faciaları meydana
getirmişlerdi".

ŞAHİTLER

Ondan sonra, nereden çıktıkları bilinmeyen bir sürü
şahit, Kemal Bey'in yaptıklarını bir bir sayıp dökmeye
başlamışlardı. Şahitlerin çoğu komitacıydı. Başka
komitacılar da, İstanbul'da buldukları küçük Ermeni
i. çocuklarını dahi mahkemeye getiriyor, şahit olarak
dinletiyorlardı. Mahkeme heyeti, bunların hepsini
sabırla ve dikkatle dinliyordu.

Azgın bir iftira kasırgasının orta yerinde yapayalnız
kalmış olan Kemal Bey, kendisini uzun uzun
savunmaya bile lüzum görmüyordu:

"Hepsi yalandır", diyordu, "hepsi uydurmadır". "Reis
Paşa, ben ne bunların dedikleri Keller (şimdiki
Yenipazar) köyüne gittim, ne de oradan geçtim.
Burada vuku bulduğunu söyledikleri cinayetlerden de
haberim yok. Hele, parmaktan çıkmayan yüzüğü
almak için kol kesmek?.. Rica ederim, bu vahşeti kim
yapar? Bu derece kötü işi yapacak bir insan tasavvur
edemiyorum. Esasen hiçbirini ispat edemezler. Çünkü
1 hepsi iftiradan ibarettir. Benim haberim olmadan bir
1 şey olmuşsa bilmem. Fakat bana bu ana kadar bu
1 konuda hiçbir şikayetçi gelmemiştir. İlk defa burada,
mahkeme huzurunda bu şikayetlerle karşılaşıyorum."

Kemal Bey'in yanıldığı bir nokta vardı. Parmaktan
çıkmayan yüzüğü almak için kol kesecek kadar
kimsenin alçalacağını zannetmiyordu. Van'ın Zeve
köyünden Kıymet Başbüyük'ün çok sonraları tarihin
n kanlı vesikaları arasına girecek şu ifadesini elbette ki
bilmiyordu:

1 "Ermeni komitacıları hamile kadınların karnını
süngü ile yırtıp çıkardıkları çocukları yine
1 süngülerinin başında oynatıyorlardı. Kadın ve
kızların kollarındaki altın bilezikleri almak için çok
kolay bir usul bulmuşlardı. Hemen kasaturayı alıp
kolu tamamen kesiyorlar, ondan sonra da bilezik
veya yüzük gibi ziynet eşyalarını alıyorlardı".

Ne garip ve acı bir tecellî idi ki, bu vahşeti yapan
Ermeni komitacılarının yerine masum bir Türk
idarecisi aynı suçla suçlanarak yargılanıyor ve Ermeni
komitacıları da bu zavallının mutlaka asılması, hem
de yine bir Türk mahkemesi tarafından verilecek
kararla asılması için tanık mevkiine oturuyorlardı.

Ve Divanîharp savcısı soruyordu:

-Demek ki, sizin oradan geçen muhacir kafileleri bir taarruza uğramamışlardır.

-Yoktur böyle bir şey... Hayır, katiyen haberim yok!..

Ermeni şikayetçilerden biri hemen atılıyordu:

-Nasıl olur efendim? Keller köyünde yüzlerce ceset bulunmuştur. Bu sefer Reis soruyordu:

-Bakın ne diyor? Bu kadar büyük vukuat olsun da mutasarrıfın, kaymakamın haberi olmasın, olur mu?

-Yoktur Paşam... Bunların var demesiyle yok olan bir şey var olmaz.

MÜDAFAA

Nihayet dava vekili Sadeddin Ferid Bey'in müdafaasından sonra söz Kemal Bey'e veriliyordu:

“Düne kadar bir hakimler heyeti halinde olan sizler, şu dakikada bir tarih mahkemesi sıfatını almış bulunuyorsunuz. Ermeniler tarafından öldürülen dindaşlarımın ve soydaşlarımın matemi Müslümanların yüreklerini sızlattığı ve her gün gelen kara haberlerin halkı tahrik etmekten geri kalmadığı malumdur. Ermeniler ise Rus ordularının kah önüne geçerek, kah arkasında kalarak, ekseriya memleketin asker kuvvetinden mahrum kalmasına güvenerek facialar meydana getirmekten çekinmiyorlardı. İddia edildiği gibi, Yozgat vilayeti dahilinden sevk edilen bazı Ermeni muhacir kafilelerine, Ermenilerin Müslümanlara reva gördükleri fecaate şahit olmuş bazı asker kaçaklarının tecavüzü ihtimal dahilindedir. Ancak, savaşta yenilişimizin aleyhimizde meydana getirdiği hezeyanı durdurmak maksadıyla, iddia makamının da isteği üzere, kurbanlar verilmesi bir siyaset icabı sayılıyorsa, bu kurban ben olamam. Siz kurban seçmekle değil, ancak hak ve adaletle hüküm vermek vicdanî görevi taşıyan bir yüksek heyetsiniz. Mutlaka kurban aranıyorsa herhalde, bütün bu işlerin tertipçisi ve idarecisi olarak benim gibi küçük bir memur bulunacak değildir.

Bu müdafaaya karşı, Reis:

Kemal Bey, diyordu, emin olun, mahkeme, hükmünü hiçbir haricî hisse kapılmaksızın, sırf vicdani kanaatine dayanarak verecektir.

Halbuki , Kemal Bey'in mutlaka asılması için Fransız ve İngiliz işgal kumandanlarının, Ermeni komitacılarının ve Ermeni Patriği Zaven'in ağır baskısı devam etmekteydi.

Bunun üzerine, Divanîharp Reisi Hayret Paşa, Sadrazam Ferid Paşa ile yaptığı şiddetli bir münakaşadan sonra istifasını veriyordu.

Yerine de "Nemrut" lakabı ile tanınmış Kürd Mustafa Paşa tayin olunuyordu.

KARAR

Mahkeme, artık mahkeme olmaktan çıkıyor, önceden verilen bir emrin yerine getirilmesine memur bir heyet halini alıyordu. Kemal Beğ, Nemrut Mustafa Paşa'ya da: *“Ben emir aldım”,* diyordu, *“Bir memur aldığı emre itaatle mükelleftir Ben sürgün olarak kasabadan çıkarılanlara en insanî harekette bulundum. Nitekim şimdi de hiçbir vicdan azabı duymuyorum”.* Nemrut Mustafa, oturduğu yerden doğrularak Kemal Beğ'e bağırıyordu:

-Kış kıyamette bu kadar insanı, çoluk çocuğu ile dağlara, yaylalara sürerken Allah'tan hiç korkmadın mı? Bir gün senden bunların sorulacağını düşünmedin mi? Hem üstelik jandarmalara onları süngülemesini de emretmişsin, ne dersin?

-Hayır, bunu asla kabul etmem. Ben kimsenin ölümü için emir vermiş bir adam değilim.

-On binlerce zavallıyı, kadın, çocuk demeden, bu Allah 'ın kışında soğukta, dağ başlarında yürütmek, sanki süngülemekten daha mı iyidir? Üstelik, sen bir idare amirisin, bunları senin himayene vermişlerdir.

Sonra sesini daha da yükselterek soruyordu:

- Memleketimiz dahilinde yaşayan vatandaşların birini diğeri üzerine sevk ederek can ve mal tecavüzüne teşvik etmenin cezası nedir, bilir misin?

-İdamdır Paşam...

-Kendi hükmünü kendi ağzıyla verdin Kemal Bey, biz de senin için bu karara varmıştık.

Jandarma Kumandanı Binbaşı Tevfik Beye de 15 yıl hapis cezası verilmişti.

İNFAZ

Gerçekten, idam kararı önceden hazırlanmıştı bile. Mahkeme sona erer ermez, hazır olan karar, tasdik edilmek üzere Saraya gönderildi. Ancak Padişahın bu hususta tereddüt göstermesinden kuşkulananlar vardı. Bunlar Dahiliye Nazırı Mehmet Ali Bey, Adliye Müsteşarı ve İngiliz Muhibleri Cemiyetinin Reisi Said Molla idi.

Bu iki adam; Damad Ferid Paşa'yı alelacele saraya gönderdiler.

Sultan Vahideddin, kararın tasdiki için Şeyhülislamdan fetva istedi. Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi, *"Kemal Bey hakkında istenilen fetva değildir. 'Kazaya' aittir, benim ise kazaya yetkim yoktur"* mütalaasında bulunarak fetva vermekten kaçındı. Padişah ısrar edince, umumî mahiyette *"Bir Müslümanın, Müslüman olmayan birini öldürmesi halinde idama cevaz verildiği, ancak bu hükmün verilmesi için, öldürülenin yaralayıcı bir aletle yaralanması ve ölmesinin, bunun üzerine mirasçılarının 'kisas' istemelerinin şart olduğu"*nu bildirdi. Fakat, Padişahı tatmin için bir not eklemeyi de ihmal etmedi. Bu notta, Divanı Harbi Örfî tarafından ölüme mahkum edilen Kemal Beğ'in muhakemesi hak ve adalete uygun yapılmış olduğu takdirde, idam hükmünün muvafık bulunduğu, açıklandığı.

Bu fetva Sarayı tatmin etti. İrade hazırlandı, imzalandı. İdam için gerekli tedbirler alındı, hazırlıklar yapıldı. Sehpa kuruldu. Kemal Beğ'in olup bitenden haberi yoktu. Bekir Ağa Bölüğü'nde, tutuklu arkadaşlarıyla oturmuş, konuşuyordu. Birden dışarı çağırıldılar ve hemen yakalayıp Beyazıt Meydanı'na çıkardılar.

Ermeni komitacıları, mahkemeyi ve infaz için harcanan gayretleri adım adım takip ediyorlardı. İstanbul'un çeşitli semtlerinden pek çok serseri Ermeni'yi meydana toplamışlardı. İstanbul'un Türk halkı da için için kaynıyordu. Günlerden beri bu dava ile meşgul olanların kulaklarında acı haber bir anda dolaştı: *"Kemal Bey'e idam vermişler. Bu akşam asacaklarmış, Beyazıt'ta"*

Meydanda olduğu kadar, yollarda ve meydana bakan damlarda da mahşerî bir kalabalık vardı. İdam sehpası, o zaman Harbiye Nezaretinin girişi olan, daha sonraları uzun yıllar rektörlük makamı olarak kullanılacak küçük binanın önüne kurulmuş, etrafı jandarma ve polis kordonu altına alınmıştı. İngiliz ve Fransız askerî birlikleri de binanın önünde duruyorlardı. Güneş yavaş yavaş batıyor, pembe bir renk Süleymaniye tarafını kaplıyordu. Dalgalandan kalabalık bir anda sustu.

Bir zafer takı gibi süslü Harbiye Nezareti kapısından çıkan bir müfreze süngülu askerin ortasında Kemal Beğ geliyordu. Yüzü solgun bir renk almıştı. 35 yaşlarındaydı. İdam mahkumlarına mahsus beyaz gömleği giymiş, ağır-ağır yürüyordu. Metindi. Mukadderata teslim olmuş gibiydi.

SON SÖZ

Son sözü soruldu. O zaman, Kemal Beğ, halka hitap etti:

"Sevgili vatandaşlarım! Ben bir Türk memuruyum. Aldığım emri yerine getirdim. Vazifemi yaptığımı vicdanım emindir. Sizlere yemin ederim ki ben masumum, son sözüm bugün de budur, yarın da budur. Ecnebi devletlere yaranmak için beni asıyorlar. Eğer adalet buna diyorlarsa, kahrolsun böyle adalet!"

Heyecandan boğulan çaresiz halk bir ağızdan cevap veriyordu:

"Kahrolsun böyle adalet!"

- Benim sevgili kardeşlerim, asıl Türk milletine çocuklarımı emanet ediyorum. Bu kahraman millet, elbette onlara bakacaktır. Allah vatan ve milletimize zeval vermesin, Amin!

Halk hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu. Meydan tam bir matem havasına bürünmüştü. Manzarayı küçük köşkün pencerelerinden seyreden Said Molla'nın cellatlara emri, Kemal Beğ'in sözlerin bastırıyordu:

- Söyletmeyin bu alçak herifi! Hemen asın bu köpeği! Ne duruyorsunuz, it oğlu itler!...

Kemal Beğ, bu mazlum Türk evladı, iskemlenin üzerinden kendini boşluğa bırakmadan birkaç kelime daha söylemek imkanı buluyordu:

- Borcum var, servetim yok! Üç çocuğumu millet uğruna yetim bırakıyorum. Yaşasın millet!

Kemal Bey'in cesedini, beyaz bir kağıt gibi, sehpa sallanırken gören Ermeni komitacıları sevinç çığlıkları atarak alkışlamaya başlamışlardı.

Azgınlıkları son hadde varmıştı.

Fakat, süngü takmış jandarmaların üstlerine yürüdüğünü görünce seslerini kesip dağılmaya başladılar.

Artık yapacakları bir şey kalmamıştı zaten. Yapacaklarını yapmışlardı.

0 gece, köşe başlarını İngiliz ve Fransız askerlerinin makineli tüfeklerle tuttuğu İstanbul'un üzerine inen karanlık perde, Türklük namına utanç verici, felaket dolu bir güne son veriyordu. Tarih 10 Nisan 1919'du.

Sirkeci Gümrük Müdürlüğünden emekli Arif Beğ, Bekirağa Bölüğü'nde tutuklu bulunan oğlu Kemal Beğ'e her günkü gibi yemek götürüyordu. Kadıköy'ündeki evinden çıkmış, Beyazıt Meydanı'na varmıştı. Vakit akşam üzeriydi.

Birden, meydana toplanmış büyük bir kalabalık gördü. Ne var, ne oluyor, diye merak etti. Kalabalığın arasına sokuldu. Tiplerinden, konuşmalarından, meydanı dolduranlardan çoğunun Ermeni olduğu anlaşılıyordu. İçlerinden birine sordu:

- Bu kalabalık nedir, bir şey mi var?

- Bir adam asıldı, ona bakıyoruz'

Bu cevabı duyan Arif Bey, birdenbire irkildi ve kalabalığı yararak, önüne çıkanları ite kaka sehpaye doğru yaklaştı.

Sehpa sallanan, oğlu Kemal Beğ'in cesediydi.

Bir feryat koparak yığıldı.

İdamda hazır bulunmak üzere Beyazıt'a gelmiş olan Merkez Kumandanı Osman Şakir Paşa, o tarafa doğru koştu. Arif Bey'in perişan halini görünce sordu: "Kimsiniz?"

Yaşlı adamın ağzından bir inilti çıktı:

- Babasıyım...

Derhal emir verildi. Kemal Bey'in cesedi sehpadan indirildi. Bahtsız baba hıçkırıklar içinde sarsılarak, oğlunun henüz tamamıyla soğumamış cesedine kapandı.

Ertesi gün, bütün İstanbul ayaklanmıştı. Özellikle yüksek tahsil gençleri cenaze evinin önünü doldurmuştu. Üzerinde "Türklerin büyük şehidi Kemal Beğ" yazılı bir çelenk getirmişlerdi. Cenaze merasimi, terör ve baskıya rağmen, çok anlamlı oldu. Kadıköy İtfaiye Karakolu önündeki bir takım asker, cenaze geçerken, kendiliğinden selam durdu. Her adımda kalabalıklaşan cenaze alayının geçtiği sokaklardaki evlerden kadınlar hıçkırarak gözyaşları ile mateme iştirak ettiler. Tabut, gençlerin elleri üzerinde, muhteşem bir kalabalıkla Kuşdili'ne, Mahmud Baba Türbesi'ne götürüldü. Kemal Beğ'in oğlu Adnan orada gömülüydü. Artık baba oğul, yan yana yatacaklardı.

Cenazenin başucunda konuşanlar genç, milliyetçi öğrencilerdi. Bir Tıbbiyeli gencin feryadını, arkadaşları gözyaşları içinde dinlediler: "Kemal! Sen, şu anda toprağa verdiğimiz bir çiçeksin. Orada büyüyecek dalların o kadar dikenli olacak ki, seni bu akibete layık görenlerin hepsini param parça edecektir. İntikamın behemehal alınacaktır."

VASIYETİ

"Merhum sevgili oğlum Adnan'ın medfun bulunduğu Kadıköy Kuşdilli Çayır'ndaki kabristanda yavrumun yanına gömülmemi diliyorum. Teyzem ve kardeşim Kadıköy'ünde sakindirler. Teyzemin adresi Mühürdar Caddesinde 67 numaralı hanedir. Adı İsmet Hanım'dır. Defin masrafı teyzeme tevdi buyurulmalıdır. Kabir taşım, hamiyetli Türk ve Müslüman kardeşim tarafından dikilmeli ve üstüne şöyle yazılmalıdır: Millet ve Memleket uğruna şehit olan Boğazlıyan Kaymakamı Kemal'in ruhuna fatiha. Perişan zevcem Hatice'ye, yavrularım Müzehher ve Müşerref'e muavenet edilmesini, yavrularımın tahsil ve terbiyesine ihtimam buyurulmasını vatandaşlarımdan beklerim. Babam, Karamürsel Aşar Memur-u Sabıkı Arif Bey de acizdir. Kardeşim Münir de kimsesizdir. Bunlara da muavenet olunursa, memnun olurum. Türk Milleti ebediyen yaşayacak, Müslümanlık asla zeval bulmayacaktır. Allah, millet ve memlekete zeval vermesin. Fertler ölür, millet yaşar. İnşallah Türk Milleti ebediyete kadar yaşayacaktır." (30 Mart 1335 Boğazlıyan Kaymakam

- Sabıkı Kemal)

Bir yıl önce kurulan ve ilk kurulduğu günden bu yana, Kıbrıs davamıza hassasiyetle yaklaşan bütün çevrelerin övgü ve beğenisini kazanan Kıbrıs Türkündür; yeni dönemde de milli davamızın savunucusu olacak ve Kıbrıs'taki Türklük davasının büyük emektarı, Cumhurbaşkanımız Rauf Denktaş'ın destekçileri arasında yer alacaktır.

<http://www.kibristurkundur.com> sitesini ziyaret edenler; Kıbrıs davamızla ilgili önemli bilgi ve belgelerin yanı sıra, basın organlarında yer alan makale ve köşe yazılarına da günü gününe ulaşma imkanına sahip olacaktır. Bunun yanında ziyaretçilerin de makale veya görüşlerini ekleyebileceği kullanıcı destekli bir ara yüz de sitede yer almaktadır.

Beş Parmağına kanımızla kına yaktığımız güzel Kıbrıs'ımızın ; Lefkoşe'de, Ankara'da ve Brüksel'de yuvalanmış çakallar tarafından yutulmaya çalışıldığı böylesi bir dönemde , Türk milletinin ihanete tepkisiz kalmayacağını küçük bir işareti olan Kıbrıs Türkündür.com adresini ziyaret ederek, sitede düzenlenen protesto kampanyasına siz de katılabilirsiniz.

KIBRIS TÜRK'TEN, TÜRK KIBRIS'TAN AYRILAMAZ

